

ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΙΣΣΑΜΟΥ & ΣΕΛΙΝΟΥ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' • ΕΤΟΣ ΝΖ' • ΤΕΥΧΟΣ 60 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2018

ΧΡΙΣΤΟΣ & ΚΟΣΜΟΣ

Περιοδική Έκδοση
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Κισάμου & Σελίνου

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' ΕΤΟΣ ΝΖ'
ΤΕΥΧΟΣ 60
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2018

ΙΔΡΥΤΗΣ: Ὁ αἰόδιμος Μητροπολίτης
Κισάμου & Σελίνου κυρός ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης
Κισάμου & Σελίνου κ.κ. ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ

Ταχυδρομική Διεύθυνση:
Ἱερά Μητρόπολις Κισάμου & Σελίνου
Κίσαμος Χανίων Τ.Κ. 734 00
Τηλ.: 28220 22128-22018
Fax: 28220 83037

Ἡλεκτρονική Διεύθυνση: www.imks.gr
Email: info@imks.gr

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: 082492
Διανέμεται ΔΩΡΕΑΝ
Συνδρομές προαιρετικές
Ἄριθμ. Λογαριασμοῦ Ἐθνικῆς
Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος: 390/54013303

Ἐπεξεργασία σέ Η/Υ - Σελιδοποίηση:
Ἀντώνιος Βακάκης, Θεολόγος -
Γραμματεὺς Ι.Μ.Κ.Σ.

ΕΞΩΦΥΛΛΟ:

«Ἡ Σταύρωση»
Φορητὴ εἰκόνα τῆς
Ἱ. Π. Μονῆς
Ὁδηγητρίας Γωνιάς.
Ἔργο Κων/νου
Παλαιόκαπα 1634 μ.Χ.

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ:

Κυριακὴ
τῆς Ὁρθοδοξίας
Ἱ. Π. Μονῆς
Ὁδηγητρίας Γωνιάς

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

«Λόγος Κατηχητήριος ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς Ἁγίας
καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς».

Τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρ-
χου κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ» 3-4

«Ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς
Ἐκκλησίας Κρήτης, γιὰ τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθο-
δοξίας» 5-6

«Ἐγκύκλιος Μ. Τεσσαρακοστῆς (1/2018)».

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κισάμου & Σελίνου
κ.κ. Ἀμφιλοχίου 7-8

«Ἀναζητοῦμε καὶ σήμερο τὴ φλόγα τοῦ '21.»

Τοῦ αἰοδίου Μητροπολίτου Κισάμου & Σελίνου κυ-
ροῦ Εἰρηναίου Γαλανάκη 9-10

«Πρόγραμμα Ἐσπερινοῦ τῆς Συγγνώμης καὶ Κα-
τανυκτικῶν Ἐσπερινῶν 2018» 10

«Ἡ στάση τοῦ Χριστιανοῦ ἀπέναντι στὴν ἀγαθό-
τητα τοῦ Θεοῦ».

Τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Ἰγνατίου Θ. Χατζηνικολάου
Θεολόγου - τ. Λυκειάρχου, Ἱεροκέρυκος Ἱ.Μ. Κισά-
μου & Σελίνου 11-12

«Βασιλόπιτα 2018. Χρονιάρες σκέψεις».

Τῆς κ. Ἀνθούλας Νταγκουνάκη-Χαρτζουλάκη, φιλο-
λόγου καὶ προέδρου τοῦ Συλλόγου Κυριῶν καὶ Δε-
σποινίδων Καστελλίου «Ἡ Κοινωνικὴ Πρόνοια»
12-13

«Ἡ δύναμη τοῦ «εὐχαριστῶ»».

Τοῦ κ. Μιλτιάδη Καστανάκη, Ἱατροῦ - Χειρουργοῦ,
Δ/ντοῦ Α' Χειρουργικῆς Κλινικῆς Γεν. Νοσοκομείου
Χανίων 14

«Περί... καζίνου ὁ λόγος...».

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κισάμου καὶ Σελίνου
κ.κ. Ἀμφιλοχίου 15-16

«Ἱερός Μητρ. Ναός Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου
Κισάμου».

Τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Εἰρηναίου Μπατσάκη, Ἱερατ.
Προϊσταμένου τοῦ Ἱεροῦ Μητρ. Ναοῦ Εὐαγγ. τῆς
Θεοτόκου Κισάμου 17-18

«Διψῶ...».

Τοῦ Αἰδεσιμολ. π. Ἐμμανουήλ Μπαργωτάκη, Ἀρχιερ.
Ἐπιτρόπου Δυτ. Κισάμου, Ἐφημερίου Ἀγ. Σπυρίδω-
νος Κισάμου 19-20

«Τό Χρονικό τῆς Ἱ. Μητροπόλεώς μας».

(Ἰανουάριος - Μάρτιος 2018) 21-29

«Ἀνέγερση Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ Ὁσί-
ου Νικηφόρου τοῦ Λεπρού» 30

«Δωρεές ὑπὲρ ἐνισχύσεως τοῦ Φιλανθρωπικοῦ
καὶ Κοινωνικοῦ ἔργου τῆς Ἱ. Μητροπόλεώς μας»
..... 31

ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΗΡΙΟΣ

ΕΠΙ Τῆς ΕΝΑΡΞΕΙ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

+ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ

ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ΧΑΡΙΣ ΕΙΗ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ

ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,

ΠΑΡ' ΗΜΩΝ ΔΕ ΕΥΧΗ, ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΩΡΗΣΙΣ

Υμνον εὐχαριστίας ἀναπέμπομεν εἰς
τόν ἐν Τριάδι Θεόν, τόν ἀξιῶσα-
ντα ἡμᾶς νά φθάσωμεν καί ἄλλοι
εἰς τὴν Ἁγίαν καὶ Μεγάλην Τεσ-
σσαρακοστήν, διὰ νά ἀγωνισθῶμεν τόν καλόν
ἀγῶνα τῆς ἀσκήσεως, διὰ νά στραφῶμεν εἰς
τό «ἐν, οὗ ἔστι χρεία» (πρὸβλ. Λουκ. ι', 42).

Μέσα εἰς ἓνα ἀντιασκητικόν κόσμον,
ἐνώπιον τοῦ συγχρόνου ἀποαγιασμοῦ τῆς
ζωῆς καὶ τῆς κυριαρχίας ἀτομοκεντρικῶν
καὶ εὐδαμονιστικῶν προτύπων, ἡ Ὁρθόδο-
ξος Ἐκκλησία ἐπιμένει εἰς τὴν τεσσαρακον-
θήμερον περίοδον πνευματικῶν ἀγῶνων καὶ
«πανσέπτου ἐγκρατείας» διὰ τὰ τέκνα αὐτῆς,
ὡς προετομασίας διὰ τὴν Ἁγίαν καὶ Μεγά-
λην Ἑβδομάδα, τὰ Πάθη καὶ τόν Σταυρόν
τοῦ Χριστοῦ, διὰ νά καταστῶμεν θεωροὶ καὶ
κοινωνοὶ τῆς ἐνδόξου Ἀναστάσεως Αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστήν
καλούμεθα νά βιώσωμεν βαθύτερα τὴν δη-
μιουργικὴν καὶ σωστικὴν Οἰκονομίαν τοῦ
Τριαδικοῦ Θεοῦ καὶ νά μετᾶσχωμεν ἐναρ-
γέστερα εἰς τὴν ἐσχατολογικὴν ἀναφορὰν,
κατευθύνσιν καὶ ὁρμὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς
καὶ πνευματικῆς ζωῆς. Συνειδητοποιοῦμεν
τό τραγικόν ἀδιέξοδον τῆς αὐτοσωτηρικῆς
ὕψιγορίας τοῦ Φαρισαίου, τῆς σκληροκαρ-
δίας τοῦ πρεσβυτέρου υἱοῦ τῆς παραβολῆς
τοῦ Ἀσώτου, τῆς ἀναλγῆτου ἀδιαφορίας διὰ
τὴν πείναν, τὴν δίψαν, τὴν γυμνότητα, τὴν
ἀσθένειαν, τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ συνανθρώ-

που, συμφώνως πρὸς τὴν εὐαγγελικὴν διήγη-
σιν περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως. Προτρεπό-
μεθα νά μιμηθῶμεν τὴν μετάνοιαν καὶ τὴν
ταπείνωσιν τοῦ τελώνου, τὴν ἐπιστροφὴν
τοῦ ἀσώτου υἱοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Πατρὸς
καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν Χάριν Του,
τούς ποιοῦντας τό ἔλεος πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς,
τὴν ζωὴν τῆς προσευχῆς τοῦ Γρηγορίου τοῦ
Παλαμᾶ, τὴν ἄσκησιν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Σι-
ναΐτου καὶ τῆς Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, καὶ
ἐνισχυόμενοι διὰ τῆς προσκυνήσεως τῶν
ιερῶν εἰκόνων καὶ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, νά
φθάσωμεν εἰς προσωπικὴν συνάντησιν μέ-
τόν ἀναστάντα ἐκ τάφου ζωοδότην Χριστόν.

Κατὰ τὴν εὐλογημένην αὐτὴν περίοδον
ἀποκαλύπτεται μέ ἰδιαίτεράν ἔμφασιν ὁ κοι-
νотικός καὶ κοινωνικός χαρακτήρ τῆς πνευ-
ματικῆς ζωῆς. Δέν εἴμεθα μόνοι, δέν ἰστάμεθα
μόνοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Δέν εἴμεθα ἄθροι-
σμα ἀτόμων, ἀλλὰ κοινωνία προσώπων, διὰ
τά ὅποια «εἶναι» σημαίνει «συν-εἶναι». Ἡ
ἄσκησις δέν εἶναι ἀτομικόν, ἀλλὰ ἐκκλησια-
στικόν γεγονός καὶ κατόρθωμα, μετοχὴ τοῦ
πιστοῦ εἰς τό μυστήριον καὶ τὰ μυστήρια τῆς
Ἐκκλησίας, ἀγῶν κατὰ τῆς φιλαυτίας, ἄσκη-
σις τῆς φιλανθρωπίας, εὐχαριστιακὴ χρῆσις
τῆς δημιουργίας, συμβολὴ εἰς τὴν μεταμόρ-
φωσιν τοῦ κόσμου. Εἶναι κοινὴ ἐλευθερία,
κοινὴ ἀρετὴ, κοινόν ἀγαθόν, κοινὴ ὑπακοή
εἰς τὸν κανόνα τῆς Ἐκκλησίας. Δέν νηστεύο-
μεν ὅπως ἀτομικῶς ἐπιθυμοῦμεν, ἀλλὰ ὅπως

ΕΠΙΚΥΚΛΙΟΣ ΤΗΣ Ι. ΕΠΑΡΧΙΑΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

Άριθμ. πρωτ. 136

Έν'Ηρακλείω, τῆ 15ῃ Φεβρουαρίου 2018

Πρός

Τούς Αἰδεσιμωτάτους Κληρικούς, τούς Ὅσιωτάτους Μοναχοὺς
καί τόν εὐσεβῆ Λαό τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί,

Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας σήμερα καί ἡ Ἁγία
μας Ἐκκλησία ἐορτάζει τὴν ἀναστήλωση τῶν
Ἱερῶν Εἰκόνων καί καλεῖ τὰ πιστὰ παιδιά της,
πρῶτα ἀπ' ὅλα, νά δοξολογήσουμε, μέ ὅλη μας
τὴν ὑπαρξή, τό Ὄνομα τοῦ Τρισάγιου Θεοῦ. Ὅλοι
ἐμεῖς, κρατώντας στά χέρια μας τίς Ἱερέες Εἰκό-
νες, ἀποδίδομε βαθειά εὐχαριστία στόν Θεό καί
ὁμολογοῦμε τὴν ἄμωμη πίστη μας, διαφυλάσσο-
ντας ὅλα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία
πιστεύει καί διδάσκει. Μνημονεύομε μέ εὐγνω-
μοσύνη, ἐπίσης, τούς ἀγῶνες καί τίς θυσίες τῶν
Ἁγίων Πατέρων μας, ἀλλά ταυτόχρονα ἀναλο-
γίζομαστε τὴν εὐθύνη καί τό ἱερό χρέος μας γιά
τὴν προάσπιση τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, τοῦ
ὑγιοῦς Ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος καί ἡθους,
καθώς καί τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας ταυτότητας.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κρήτης ἀπευθύνεται σέ
ὄλους ἐσᾶς, τὰ εὐλογημένα παιδιά Της, καί σᾶς

προτρέπει νά μένετε σταθεροὶ καί ἀμετακίνητοι
στήν Ὁρθόδοξη Πίστη, τὴν ὁποία στερέωσαν μέ
τούς ἀγῶνες καί τίς θυσίες τους οἱ Ἅγιοι Πατέ-
ρες καί Διδάσκαλοι τῆς Ὁρθοδοξίας, μακριά ἀπό
κάθε μορφή θρησκευτικοῦ φονταμενταλισμοῦ
καί φανατισμοῦ.

Ἀναμφίβολα, ἡ σύγχρονη ἔξαρση φαινο-
μένων θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ, μίας ἀπό
τίς χειρότερες μορφές φανατισμοῦ, ἀλλά καί ἡ
ἐκδηλούμενη στίς ἡμέρες μας ἐκμετάλλευση τῆς
Ὁρθόδοξης εὐσεβείας, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί
διδαχῶν της, μέ πρόφαση τὴν Ὁρθόδοξη πίστη,
εἶναι καταστάσεις τραυματικές καί ἐπικίνδυ-
νες, οἱ ὁποῖες, δυστυχῶς, αὐξάνονται παρασιτικά
στό Σῶμα τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας.

Μάλιστα, στά Πορίσματα τῆς 10ῃς Συ-
νάντησης Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν γιά θέματα
Αἱρέσεων, ἡ ὁποία συνήλθε στήν Πολωνία, ἀπό
14 ἕως 17 Σεπτεμβρίου 2017, ἀναφέρεται, μεταξύ
ἄλλων, ὅτι: «Ὁ θρησκευτικός φονταμενταλισμός
θεμελιώνεται πάνω στήν ἀπολυτοποίηση τοῦ δόγ-
ματος τῆς ἐμπειρίας καί τῆς βίαιης ἐπιβολῆς τους
ὡς γενικός τρόπος ζωῆς καί συμπεριφορᾶς. Στόν
φονταμενταλισμό τῆς ἐμπειρίας ἢ τοῦ βιώματος
ὁ θρησκευόμενος, εἴτε ἀπολυτοποιεῖ τόν δάσκαλο,
γέροντα, γκουροῦ, ἢ τὴν ομάδα στήν ὁποία ἀνή-
κει, ὁπότε ὅ,τι κάνει, λέγει ἢ σκέπτεται εἶναι τό
ἀπόλυτο ὀρθό, πού ὀδηγεῖ τὴν ἀνθρωπότητα στή
σωτηρία, ἄρα πέραν αὐτοῦ ὅλα κινούνται στήν
πλάνη καί τὴν ἀπώλεια, εἴτε ἀπολυτοποιεῖ τό
δικό του τρόπο ζωῆς, σκέψεως καί συμπεριφορᾶς.
Ὅποτε, ὅσοι ζοῦν διαφορετικά εἶναι τό ἀντίπαλο

ὀρίζει ἡ Ἐκκλησία. Ἡ ἀσκητικὴ μας προσπά-
θεια λειτουργεῖται ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν σχέσε-
ών μας μέ τὰ ἄλλα μέλη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ
σώματος, ὡς μετοχή εἰς τὰ γεγονότα καί τὰ
δρώμενα, τὰ ὁποῖα συγκροτοῦν τὴν Ἐκκλη-
σίαν ὡς κοινότητα ζωῆς, ὡς «ἀληθεύειν ἐν
ἀγάπῃ» (πρβλ. Ἐφεσ. δ', 15). Ἡ ὀρθόδοξος
πνευματικότης εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένη
μέ τὴν μετοχήν εἰς τὴν ὅλην λειτουργίαν τῆς
ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία κορυφοῦται
εἰς τὴν Θεῖαν Εὐχαριστίαν, εἶναι εὐσεβία
ἐκκλησιογραφῆς καί ἐκκλησιοδιάστατος.

Τό στάδιον τῆς Μεγάλης Τεσσαρα-
κοστῆς δέν εἶναι περίοδος θρησκευογενῶν
ψυχικῶν ἐξάρσεων καί ἐπιφανειακῶν συ-
γκινήσεων. Ἡ πνευματικότης, ἐξ ἐπόψεως
Ὁρθοδόξου, δέν σημαίνει στροφήν πρὸς τό
πνεῦμα καί τὴν ψυχὴν, ἡ ὁποία τρέφεται ἀπό
μῖαν δυϊστικὴν ὑποτίμησιν τῆς ὕλης καί τοῦ
σώματος. Πνευματικότης εἶναι ὁ διαποτισμός
ὀλοκλήρου τῆς ὑπάρξεώς μας, τοῦ πνεύμα-
τος, τοῦ νοός καί τῆς βουλήσεως, τῆς ψυχῆς
καί τοῦ σώματός μας, ὀλοκλήρου τῆς ζωῆς
μας, ἀπό τό Ἅγιον Πνεῦμα, τό ὁποῖον εἶναι
πνεῦμα κοινωνίας. Πνευματικότης σημαίνει,
κατά ταῦτα, ἐκκλησιαστικοποίησιν τῆς ζωῆς
μας, ζωὴν ἐμπνεομένην καί κατευθυνομένην
ἀπό τόν Παράκλητον, πραγματικὴν πνευμα-
τοφορίαν, ἡ ὁποία προϋποθέτει τὴν ἰδικὴν
μας ἐλευθέραν συνεργίαν, τὴν μετοχήν εἰς
τὴν μυστηριακὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας καί
ἐνθεον βιοτήν.

Τιμώτατοι ἀδελφοὶ καί τέκνα ἐν Κυρίῳ
ἀγαπητά,

Δέν ὑπάρχει γνησία καί ταυτοχρόνως
ἄκαρπος πνευματικότης. Ὁ ἀγαπῶν ἀληθῶς
τόν Θεόν, ἀγαπᾷ καί τόν πλησίον καί τόν
μακρᾶν, καί ὀλόκληρον τὴν κτίσιν. Αὐτὴ ἡ
«οὐδέποτε ἐκπίπτουσα» (πρβλ. Α' Κορ. ιγ',
8) θυσιαστικὴ ἀγάπη εἶναι εὐχαριστιακὴ
πρᾶξις, πλήρωμα ζωῆς ἐνταῦθα, πρόγευσις
καί ἀλήθεια τῶν ἐσχάτων. Ἡ Ὁρθόδοξος
ἡμῶν πίστις εἶναι πηγὴ ἀνεξαντλήτου δυνα-

μιμοῦ, ἰκανώσεως πρὸς ἀγῶνας πνευματι-
κούς, φιλόθεον καί φιλάνθρωπον δρᾶσιν, δα-
ψιλῆ καρποφορίαν ἐν τῷ κόσμῳ ἐπ' ἀγαθῷ.
Πίστις καί ἀγάπη ἀποτελοῦν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ
ἐνιαίαν καί ἀδιάσπαστον ἐμπειρίαν ζωῆς. Ἡ
ἐν τῇ ἀγιοπνευματικῇ κοινωνίᾳ τῆς Ἐκκλη-
σίας βίωσις τῆς ἀσκήσεως, τῆς νηστείας καί
τῆς φιλάνθρωπίας ἀποτελεῖ φραγμόν εἰς τὴν
θρησκευοποίησιν καί τὴν μετατροπὴν τῆς
ἐκκλησιογενοῦς εὐσεβείας εἰς ἄγονον ἐσω-
στρέφειαν καί εἰς ἀτομικόν ἐπίτευγμα.

Τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ πνέει ἀδιαλεί-
πτως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁ Θεός εἶναι ἀεὶ «μεθ'
ἡμῶν» - μαζί μας. Κατά τὰς ἀγίας ἡμέρας
τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καλοῦμεθα νά
ἐντείνωμεν τόν ἀσκητικόν ἀγῶνα κατά τοῦ
ἐγωτικοῦ φρονήματος, «τῇ προσευχῇ προ-
σκαρτεροῦντες» (Ρωμ. ιβ', 12), «ἐν ταπεινο-
φροσύνῃ διάγοντες καί ποιοῦντες ἔλεος»
(Ἀββᾶς Ποιμήν), ζῶντες φιλοκαλικῶς καί
οἰκτιριστικῶς, συγχωροῦντες ἀλλήλους καί
ἀσχοῦντες τὴν εἰς ἀλλήλους ἀγάπην, δοξο-
λογοῦντες τόν ἀγαθοδότην Θεόν καί εὐχα-
ριστοῦντες διὰ τὰς πλουσίας Αὐτοῦ δωρεάς.
«Ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν
ἡμέρα σωτηρίας» (Β' Κορ. στ', 2).

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἐπικαλούμενοι τὴν ἄνω-
θεν ἐνίσχυσιν διὰ νά ὑποδεχθῶμεν ἅπαντες,
πόθῳ ζέοντι καί εὐφροσύνῳ, τὴν Ἁγίαν
καί Μεγάλην Τεσσαρακοστήν καί εὐχόμε-
νοι «εὐδρομον τό τῆς νηστείας στάδιον»,
ἀπονέμομεν εἰς τούς τιμωτάτους ἐν Χριστῷ
ἀδελφούς καί τὰ ἀνά τὴν οἰκουμένην προ-
σφιλῆ τέκνα τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης
Ἐκκλησίας τὴν Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐλογί-
αν.

**Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή ,βιη'
† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ
διάπυρος πρὸς Θεόν εὐχέτης πάντων ὑμῶν.**

δέος και πρέπει να διορθωθούν». Τέτοιες φονταμενταλιστικές τάσεις και νοσηρά φαινόμενα φανατισμού και απολυτοποίησης, όπως διαπιστώνει ή εν λόγω Συνάντηση Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, συναντούμε ακόμα και μεταξύ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, κληρικῶν και λαϊκῶν.

Ἐπισημαίνομε, ὅτι ἡ βάση αὐτῶν τῶν τάσεων, οἱ ὁποῖες παρατηροῦνται και στή Μεγαλόνησο Κρήτη, ἐδράζεται κατ' οὐσίαν στή φιλαυτία, τόν ἐγωκεντρισμό, τήν ὑπερηφάνεια και τόν ναρκισισμό. Δῆθεν «χαρισματικοί», μέ τίς ἀνεκκλησιαστές ἐνέργειές τους και τήν αὐθαίρετη και ὑποκειμενική οἰκειοποίηση τῆς ἀλήθειας, ἐνεργοῦν ἀντορθόδοξα και ἀντεκκλησιαστικά.

Στά προαναφερθέντα Πορίσματα, ἐπί πλέον, ἀναφέρεται, ὅτι: «Ἡ Ὁρθόδοξη πίστη και ζωή, ὡς ἐκκλησιαστικό γεγονός και ὄχι ἀτομικό, και ἡ ὑγιῆς ἀφοσίωση σ' αὐτά δέν ὁδηγεῖ στόν φονταμενταλισμό. Ἐπομένως ἡ ὑπέρβαση τοῦ φονταμενταλισμοῦ και γενικά τοῦ φανατισμοῦ γίνεται διά τῆς Θεολογίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, πού ἔχει ὡς βάση πνευματική καλλιέργεια και ἀγιότητα (ποιότητα ἐσωτερική) τοῦ ἀνθρώπου, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, και εἰδικότερα στήν ἀλήθεια ὅτι ἡ ἀσθένεια τοῦ ἀνθρώπου ἔγκειται στή στέρηση-

ἀπουσία τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ και στήν ἐμπαθῆ ἐσωτερική του κατάσταση, και ἡ θεραπεία του στήν ἐπανάκτηση, μετοχή και διατήρηση τῆς Χάριτος μέσα στήν ψυχή του και στήν καλλιέργεια τῆς ἐνάρετης κατάστασης».

Ἡ Ἱερά Σύνοδος, καλεῖ ὅλους τοὺς Χριστιανούς τῆς Μεγαλόνησου Κρήτης, σήμερα, καθῶς ἐορτάζομε τόν θρίαμβο τῆς Ὁρθοδοξίας, να ἀναθεωρήσομε τίς λανθασμένες πτυχές τῆς ζωῆς και τῶν ἐπιλογῶν μας. Να ἔχομε ἐμπιστοσύνη στήν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία μπορεί να διακρίνει και να διασφαλίζει τό ἀληθινά Ὁρθόδοξο ἀπό τό «δῆθεν», τό αὐθεντικό ἀπό τό ψεύτικο, τό πνευματικά ὑγιές ἀπό τό ἄρρωστο, τό ἐνάρετο ἀπό τό ὑποκριτικό.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί,

Ἡ Ἐκκλησία Κρήτης, εὐχεται ἐγκάρδια, να ἔχετε ὅλοι, πλούσια τῆ Χάρη και διαρκῆ τόν φωτισμό τοῦ Θεοῦ, στίς οἰκογένειες, τά ἔργα και τοὺς καθημερινούς ἀγῶνες τῆς ζωῆς σας, σέ μιὰ ἀταλάντευτη και ὑγιῆ Ὁρθόδοξη Χριστιανική πορεία, ἡ ὁποία ὁλοκληρώνει τόν ἄνθρωπο και ἐγγυᾶται τῆ σωτηρία του.

Καλό ὑπόλοιπο τῆς Ἁγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς!

Μέ πατρικές εὐχές και ἐν Κυρίῳ ἀγάπη

- † Ὁ Κρήτης Εἰρηναῖος, Πρόεδρος
- † Ὁ Γορτύνης και Ἀρκαδίας Μακάριος
- † Ὁ Ρεθύμνης και Αὐλοποτάμου Εὐγένιος
- † Ὁ Κυδωνίας και Ἀποκορώνου Δαμασκηνός
- † Ὁ Λάμπης, Συβρίτου και Σφακίων Εἰρηναῖος
- † Ὁ Ἱεραπύτνης και Σητείας Κύριλλος
- † Ὁ Πέτρας και Χερρονήσου Γεράσιμος
- † Ὁ Κισάμου και Σελίνου Ἀμφιλόχιος
- † Ὁ Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου Ἀνδρέας

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΙΣΑΜΟΥ & ΣΕΛΙΝΟΥ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ Μ. ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ (1/2018)

Πρός
Τόν Ἱερό Κλῆρο,
τίς Μοναστικές Ἀδελφότητες
και τόν φιλόθεο λαό τῶν Ἐπαρχιῶν
Κισάμου και Σελίνου

«Ἐφθασε καιρός,
ἡ τῶν πνευματικῶν ἀγῶνων ἀρχή,
ἡ πάνοπλος ἐγκράτεια,
ἡ τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπεια,
ἡ πρὸς Θεόν παρρησία...».
(Δοξαστικόν Αἰνῶν
Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς)

Αγαπητοὶ μου ἀδελφοί,
Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ ὁμορφιά τῆς περιόδου πού ἀνοίγεται ἐνώπιόν μας, τό πέλαγος τῶν πνευματικῶν ἀγῶνων τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς, μοιάζει να μὴν συγκινεῖ και να μὴν ἀγγίζει τοὺς πολλούς. Κατά γενική ὁμολογία βρισκόμαστε σέ μιὰ δύσκολη ἐποχή. Ἐποχή, πού οἱ ποικίλες δυσκολίες τῶν καιρῶν μᾶς ὁδήγησαν σέ ἐσωτερικές ἀναταραχές, καθῶς φαίνεται ὅτι μᾶς ἔχουν ξεβιλέψει ἀπό τήν εὐμάρεια πού εἶχαμε συνηθίσει και ὁδηγηθήκαμε σέ ἀνασφάλεια και ἀβεβαιότητα γιά τό μέλλον μας. Ἡ καλοπέραση, οἱ εὐκόλες λύσεις τῶν τελευταίων χρόνων μᾶς ἔκαναν να πιστέψουμε πῶς ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκη μόνο ἀπό ὑλικές ἀπολαβές και πῶς ὅταν στερηθεῖ αὐτές τίς ὑλικές ἀπολαύσεις τῆς ζωῆς τότε δυσκολεύεται να ἀναπροσδιορίσει τήν ὑπαρξή του στόν κόσμο. Ἔτσι κυριάρχησε τό ἄγχος στή ζωή μας, χάσαμε τόν προσανατολισμό

μας και οδηγηθήκαμε σε πνευματική χρεοκοπία. Δαπανήσαμε και δαπανούμε, κατανalώνουμε καθημερινά, τό «είναι» μας, τό πρόσωπό μας, τήν μοναδική περιουσία πού μάς ανήκει και μάλιστα σε χώρα «μακρά και ξένη», μακριά από τήν αγάπη του Θεού, αλλά και μακριά από τόν άνθρωπο, τόν άλλο, όπου «ούδεις ἐδίδου αὐτῷ». Ὁ κόσμος μας μοιάζει νά ἔχει χάσει τήν υπερχονική διάσταση τῆς ἐλπίδας και ἐπιμένει σε ἕνα υποχρεωτικό μηδενισμό τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης. Ἡ ζωή πού ἐπιλέξαμε θυμίζει τήν εἰκόνα του Τριωδίου, όπου ὁ Ἀδάμ «ἐκάθισεν ἀπέναντι του Παραδείσου, και τήν ἰδίαν γύμνωσιν θρηγῶν ὠδύρετο...».

Ἡ Μεγάλη Σαρακοστή, λοιπόν, ἔρχεται και πάλι στην ζωή μας, ὡς εὐκαιρία ἀναζήτησης νοήματος ζωῆς. Ὡς πρόσκληση και πρόκληση. Στην σχιζοφρένεια τῆς υπερχατανάλωσης και τῆς αὐτοειδωλοποίησης του ἀνθρώπου ἀντιπαραθέτει τόν ἀσκητισμό της. Σέ ἕνα κόσμο πού χόρτασε... «πολιτισμό», ὑποκρισία και ψέμα, ἀντιπαραθέτει τό μήνυμα τῆς αγάπης, τῆς ἐλπίδας, τῆς ζωῆς, τῆς συμπόρευσης, τῆς μετάνοιας, τῆς καταλλαγῆς. Ἐρχεται νά μάς υπενθυμίσει ὅτι ὁ Θεός δέν προσεγγίζεται λογικά και ὅτι σκοπός τῆς ζωῆς μας δέν εἶναι ἡ ἀναζήτηση, αλλά ἡ συνάντηση μέ τόν Θεό. Ὅτι ὁ Θεός εἶναι τόσο ἀληθινός πού σκοντάφτουμε πάνω Του. Ὁ ἀνθρωπος «στέκεται ἢ πέφτει ἐνώπιον του Θεοῦ», θά μάς πεί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος (Ρωμ. 14,4). «...Οἱ ἄνθρωποι ἀναζητοῦν τόν Θεό και ὁ Θεός τούς ἀνθρώπους», θά συμπληρώσει ὁ Ἁγ. Νικόλαος Ἐπίσκοπος Βελιμίροβιτς. Ὅτι χωρίς μεγάλους πειρασμούς δέν δίδονται μεγάλα χαρίσματα, (Ἁγ. Ἰσαάκ ὁ Σύρος). Ὅτι τό ἴδιον θέλημα και ἡ ἐπιθυμία κλείνει τήν καρδιά και χωρίς καρδιά δέν ἀνεχόμεστε τόν άλλο, αλλά και δέν μπορούμε νά ἀγαπήσουμε και νά ἀγαπηθούμε ἀληθινά. Ὅτι ἡ ὀλοκλήρωση του ἀνθρώπου γίνεται μόνο μέ τό ξεπέραςμα του «ἐγώ», τῆς κληρονομιάς μας, δηλαδή, ἀπό τόν προπάτο-

ρα Ἀδάμ «διά τῆς αγάπης». Και, τέλος, ὅτι ἡ αγάπη χρειάζεται καρδιά.

Ἡ Μεγάλη Σαρακοστή ἔρχεται, μέσα ἀπό τό ἀσκητικό και λιτό της πνεῦμα, τήν κατάνυξη τῶν ὕμνων και ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, τή νηστεία τῶν τροφῶν και τῶν λογισμῶν, τήν ἐγκράτεια τῆς γλώσσης και τῆς ἐπιθυμίας, τήν μετάνοια τῶν λογισμῶν και τήν ἐξομολόγηση τῶν παθῶν, νά μάς βγάλει ἀπό τήν πεζότητα, ἀπό τήν εὐμάρεια, τήν ὑπερβολή, τήν κατανάλωση, τήν μιζέρια τῆς καλοπέρασης. Ἐρχεται νά μάς ἐλαφρώσει ἀπό τό περίσσιο βάρος τῶν πολλῶν, νά σπάσει τίς ἀλυσίδες και τά δεσμά, νά μάς ἐλευθερώσει και νά μάς ἀνεβάσει μέ καθαρῆ καρδιά πρὸς τόν Οὐρανό.

Ἄν, λοιπόν, ἡ πνευματικὴ ζωή εἶναι μιὰ καθημερινὴ περιπέτεια γιὰ τήν κατάκτηση τῆς ἀρετῆς και τῆς ἀγιότητας, ἡ περίοδος τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἀποτελεῖ μιὰ ὑψηλὴ κορυφή, πού ὅλους μάς σαγηνεύει. Ἄς ἀγωνιστοῦμε, λοιπόν, ἀδελφοί μου, νά τήν βιώσουμε μέ γνησιότητα, γνωρίζοντας πῶς ὅλα ὅσα ἡ Ἐκκλησία, μέ αγάπη και ἀφειδώλευτα μάς προσφέρει, (τῆ λατρεία, τῆ νηστεία, τῆ μετάνοια, τήν ἐξομολόγηση), ἀποτελοῦν μέσα γιὰ τήν ἐπίτευξη ἑνός μεγάλου σκοποῦ. Κι ἄς βοηθήσουμε τά παιδιά μας, τούς νέους μας, τήν οἰκογένειά μας, τούς ἀνθρώπους πού ἀγαποῦμε και νοιαζόμεστε και τόν κόσμο ὅλο νά μάς ἀκολουθήσουν στό ταξίδι αὐτό. Ἐνα ταξίδι πού μεταμορφώνει τόν ἐσωτερικό μας κόσμο και ὁμορφαίνει τήν ζωή μας. Ἐχουμε πολλά νά ὠφεληθοῦμε ὅλοι μας.

Καλό ἀγῶνα! Καλὴ και εὐλογημένη, νικηφόρα πορεία πρὸς τήν Βασιλεία του Θεοῦ, ἡ Ὅποια «ἐντός ἡμῶν ἐστὶ».

**Μετά πολλῶν εὐχῶν
Ὁ Ἐπίσκοπος
και Πνευματικός σας Πατέρας
+ Ὁ Κισάμου & Σελίνου
ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ**

Ἀναζητοῦμε και σήμερα τὴ φλόγα του '21.

Ὅταν ὁ ἐθνικός ποιητὴς Διονύσιος Σολωμός ἔγραφε, μέσα στους καπνούς τῆς Ἐπανάστασης του 1821, τούς στίχους του Ἐθνικοῦ μας Ὕμνου: ... Ἄπ' τά κόκκαλα βγαλμένη, τῶν Ἑλλήνων τά Ἱερά... φαντάζομαι πῶς ἤθελε νά πῆ ὅτι ἡ Ἐλευθερία, ἡ Ἐθνικὴ μας δηλ. Ἀναγέννηση δέ βγήκε μόνο ἀπό τά κόκκαλα και τά κουφάρια τῶν Μαχητῶν της.

Ἐννοοῦσε πῶς ἡ Ἐθνικὴ μας ἀπελευθέρωση βγήκε ἀπό τά βάθη τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς. Ἀπό τίς ψυχικὲς ἐκεῖνες δυνάμεις και ἀξίες πού φυλάσσονται σάν πλάκες Διαθήκης, σάν βαθιὲς ρίζες, σὺν συνειδήσεις ἀνθρώπων και Λαῶν και φυτρώνουν σε στιγμές και ἐποχές, πού κάνουν τά μεγαλουργήματα στην ἀτομικὴ ζωή και τήν Ἱστορία του κόσμου.

Ὁ πατριωτισμός, ὁ ἔρωτας τῆς Ἐλευθερίας, ἡ πίστη στό Θεό, και σὺν ἱερότητα του ἀγῶνα, αὐτά τά ιδεώδη ξεσήκωσαν τόν ὑπόδουλο Ἑλληνισμό του 1821, τόν Οἰκουμενικό Ἑλληνισμό κι ἀναστήσανε

**Του ἀοιδίου Μητροπολίτου
πρ. Κισάμου & Σελίνου
κυροῦ Εἰρηναίου***

* Ἀπό τό βιβλίο του «Θέματα Ἑλληνισμοῦ και Ὁρθοδοξίας», Χανιά 1997.

τό νεώτερο Ἑλληνικό Ἔθνος.

Θαυμάζομε ὅλοι μας τὴ ζωικότητα και τὴν ὀρμή του Ἑλληνισμοῦ τῶν χρόνων ἐκείνων και τιμοῦμε τούς ἥρωες και μάρτυρες, ἐμφανεῖς και ἀφανεῖς, του Ἱεροῦ μας Ἀγῶνα.

Ἀρματολῶν και Κλέφτες, Ἱερωμένοι και Λόγιοι, δάσκαλοι του Γένους, ἔμποροι, ναυτικοί, γεωργοί και ποιμένες, ἄνδρες και γυναῖκες (Σουλιώτισσες, Μπουμπουλίνες) ὅλοι μαζί, κάνανε τόν ἀγῶνα τῆς Μεγάλης ἐκείνης Ἐθνικῆς μας ἐξόρμησης πού ἀνάσπασε τὴ νεώτερη Ἑλλάδα. Στην ἐποχή μας ὅμως, ὕστερα ἀπό δύο περίπου αἰῶνες, τί ἀπόγινε ἐκεῖνη ἡ ζωικότητα του Ἑλληνισμοῦ; Τί ἀπόγιναν ἐκεῖνες οἱ «ἐκ βαθέων» δυνάμεις, πού κάμανε τό θαῦμα του '21; Ἐξαντλήθηκαν ἄραγε σούς ἀγῶνες και τίς ἀλλεπάλληλες περιπέτειες του Ἐθνους ἀπό τότε μέχρι σήμερα; Σπαταλήθηκαν σὺν ἐσωτερικὲς καθημερινὲς διαμάχες πολιτικο-κομματικῶν ἀγῶνων; Γυρίσανε πίσω σὺν ρίζες τῶν σε χειμερινὴ ἀνάπαυση και περιμένουν κάποια ἀνοιξη, «κάποιο καλοκαίρι» γιὰ νά φυτρώσουν πάλι;

Ὅπωςδήποτε αὐτὲς τίς βαθιὲς δημιουργικὲς δυνάμεις τίς ἀναζητοῦμε, ἀπό τὴν ζωή του σημερινοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἀνησχοῦμε γιὰ τὴν ἀπουσία τῶν και ἐπικεντρώνομε τίς ἀνησυχίες μας σε μερικὰ σημεῖα:

Στό Δημογραφικό μας πρόβλημα, πού μάς ἀνησυχεῖ ὄχι μόνο μέ τά χαμηλά στατιστικά του σημερινοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας, αλλά και μέ ἄλλα «ποιοτικά» του στοιχεῖα. Γιατί πέρα ἀπό τό μεγάλο ποσοστό τῶν γερόντων στό σημερινό πληθυσμό μας, ὑπάρχει και τό ποσοστό ἐκείνων, πού εἶναι μὲν νέοι ἢ νεώτεροι, αλλά δέν μποροῦν νά λογαριαστοῦν σάν παραγωγικός πληθυσμός, ἀφοῦ πολλοί ἀπ' αὐτοὺς ἀχρηστεύονται μέ ναρκωτικά και μηχανάκια κι ἄλλοι φθείρονται και φθείρουν σε ἀρνητικὲς δραστηριότητες (κλοπές, ἐγκλήματα, χουλιγκανισμοί κ.λπ.).

Ἡ παιδεία μας, μέ τίς ἐλλείψεις, τίς καταλήψεις και τίς ἀπεργίες της δέ φαίνε-

Ἡ στάση τοῦ Χριστιανοῦ ἀπέναντι στήν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ.

ται νά παιδαγωγῆ τόν Ἑλληνικό Λαό. Δέν ἀντλεῖ ἀπό τίς πηγές του καί δέν ἀγγίζει τίς πληγές του. Εἶναι μᾶλλον «παραπαιδεία», πού ὅσο καί νά «συγχρονίζεται» πάντα μένει πίσω καί κάνει τό χρόνο καί τό βάθος τῆς ἀληθινῆς προόδου.

Ἡ οἰκονομία μας δέ σπηρίζεται σέ δικές μας παραγωγικές δυνάμεις καί μπαλώνεται ἀδιάκοπα μέ δάνεια καί «πακέτα». Ἡ Ἑλληνική γῆ, τό Ἑλληνικό χῶμα ἐγκαταλείπεται καί τά παρασιπικά ἐπαγγέλματα πληθαίνουν. Κι ὅσο «λιποδαίτη» εἶναι ἡ παραγωγή μας, ἀντίθετα τόσο σπάταλη εἶναι ἡ κατανάλωσή μας.

Μιλοῦμε γιά τήν καχεξία στούς τρεῖς αὐτούς τομεῖς τῆς Ἑλληνικῆς μας ζωῆς καί ἀναρωτούμεθα καί πάλι τί ἔγινε ἡ ζωτικότητα καί τό σφρίγγος τοῦ '21; Δέν πιστεύομε καθόλου ὅτι ἔλειψαν ἀπό τά «κόκκαλα τῶν Ἑλλήνων» οἱ μεγάλες δημιουργικές δυνάμεις, πού κάνουν κατά καιρούς τά μεγαλουργήματα τῆς Ἑλληνικῆς ιστορίας... Χρειάζονται ὅμως ἄνθρωποι γιά νά τίς θερμαίνουν καί νά τίς ἀνασέρνουν στήν ἐπιφάνεια τῆς δράσης, κάθε φορά πού ὁ ἐλληνισμός βρίσκεται σέ ἱστορικά σταυροδρόμια καί χρειάζεται Ἀφύπνιση καί Ἀνακαίνιση.

Οἱ ἀρχές τοῦ 19ου αἰώνα πού κνοφό-

ρησαν καί τό δικό μας '21, ὑπῆρξαν σταθμός μεγάλων γεγονότων καί μεταβολῶν εὐρύτερα στόν εὐρωπαϊκό καί τόν παγκόσμιο χῶρο. Ἀλλά καί τώρα στό τέλος τοῦ αἰῶνα μας, στήν ἄρχη δηλ. τῆς τρίτης χριστιανικῆς χιλιετίας, πάλι βρισκόμαστε σέ ὦρα μεγάλων καί παγκοσμίων ἱστορικῶν ἀνακατατάξεων, μέσα στίς ὁποῖες καί ἡ πατρίδα μας ἡ Ἑλλάδα καλεῖται νά πάρη τή θέση καί τίς εὐθύνες, πού τίς ἐπιβάλλουν οἱ καιροί. Καλός εἶναι ὁ καθημερινός πολιτικός ρεαλισμός, ἀλλά πρέπει ὡστόσο νά ὑπάρχουν καί τά ὄραματα καί οἱ ἐλπίδες καί ἡ πίστη, γιά ἓνα ἔθνος πού θέλει νά ζήσῃ καί νά ἐπιζήσῃ.

Τό 1821 τό ἐτοιμάσανε σέ μεγάλο βαθμό οἱ Διδάσκαλοι τοῦ Γένους, Κληρικοί καί Λαϊκοί. Θά μπορούσαμε νά τοὺς ξαναβροῦμε τούτη τήν ὦρα; Γιατί ὁ Ἑλληνικός Λαός θέλει νά τρέφεται μέ τό ψωμί τῆς ἱστορίας του καί τῆς ψυχῆς του καί ὄχι μέ τ' ἄχυρα τῶν διαφόρων καναλιῶν...

Κι ἡ ἠγεσία του, Πνευματική καί Πολιτική, δέν μπορεῖ νά βγάξῃ τά πεπρωμένα του στό σφυρί κομματικῶν συνδικαλιστικῶν φανατισμῶν καί συμφερόντων...

Ἀθάνατο μένει στή μνήμη μας τό 1821.

Ἀθάνατο, ἥρωικό καί ἀναστάσιμο.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΙΣΣΑΜΟΥ & ΣΕΛΙΝΟΥ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΤΗΣ ΣΥΓΓΚΛΩΜΗΣ
&
ΒΑΨΑΛΥΣΤΙΚΩΝ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ 2018

ΗΜΕΡΑ	ΩΡΑ	ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ	ΟΜΙΛΗΤΗΣ	ΘΕΜΑ
Κυριακή τῆς Τυριλλῆς 18/2/2018	5.00 μ.μ.	1. Πατριαρχική Μονή Γωνιάς	Αἶθεο. Πρωτοπρ. π. Αθανάσιος Μελασάρης, Ψυχολόγος-Ψυχοθεραπευτής, Ἐπ. Καθηγητής Παν. Αθηνῶν	«Ἡ Κυριακή τῆς συγγνώμης ὡς δυναμικό μέγεθος ζωῆς»
Α' Κυριακή τῶν Νηστείων 25/2/2018	6.00 μ.μ.	1. Μ. Ναός Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου	Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Νικόλαος Ἡγούμενος 1.Μ. Ἀγ. Τριάδος Σπαρμῶν	«Ἡ ἐν κρυπτῷ ζωή»
Β' Κυριακή τῶν Νηστείων 4/3/2018	6.00 μ.μ.	1. Καθεδρικός Ναός Ἀγ. Σπυριδῶνος	Αἶθεο. Πρωτοπρ. π. Εὐάγγελος Παπαϊωάννου	«Παῖδες ἐν κοιλίᾳ. Νηστεία, ἐξομολόγηση, προσευχή, θέα Θεοῦ»
Γ' Κυριακή τῶν Νηστείων 11/3/2018	6.00 μ.μ.	1. Μ. Ναός Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου	Αἶθεο. Πρωτοπρ. π. Χαράλαμπος Παπαδόπουλος (π. Αἰβύσος)	«Ὅταν ὁ πόνος κρμερίζει αὐταπάτες»
Δ' Κυριακή τῶν Νηστείων 18/3/2018	6.00 μ.μ.	1. Καθεδρικός Ναός Ἀγ. Σπυριδῶνος	Αἶθεο. Πρωτοπρ. π. Δημήτριος Καταπίδης	«Τό μυστήριό τῆς ἰατρῆς»
Ε' Κυριακή τῶν Νηστείων 25/3/2018	6.00 μ.μ.	1. Μ. Ναός Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου	Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Καλλίνκος Ἡγούμενος 1. Μονῆς Ταξιαρχῶν Αἰθαλίας	Εὐλογία ἐλεύσεως Ἀχράντων Παθῶν «Ἡ ἐξέλιξις σπατή» (Ἐσπερινός ἀποδ. Ἐσπ. τῆς Εὐαγγελισμοῦ)

«Τό ἔλεος σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τά ἡμέρας τῆς ζωῆς μου» (Ψαλμ. 22,6).

Ὁ Θεός εἶναι ἀγάπη. Εἶναι οἰκτιρμός. Εἶναι ἔλεος καί φαλανθρωπία. Εἶναι κύριος καί ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς μας. Εἶναι ἡ ἀσφαλῆς καταφυγή μας. Εἶναι ἡ προστασία καί δικαίωσίς μας. Εἶναι ἡ ἄφεσις τῶν ἁμαρτιῶν μας.

Ὁ προφήτης Δαβίδ, πολλές φορές μέσα στίς τόσες καταιγίδες, εὑρίσκε τό ἔλεος καί τήν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ γι' αὐτό, ἀνάμεσα σέ τόσα ἄλλα σχετικά, ἔλεγε πρὸς αὐτόν τά λόγια πού ἀναφέραμε στήν ἀρχή τοῦ γραπτοῦ μας.

Καί ὁ χριστιανός εἶναι γεμάτος ἀπό τά σημάδια τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός μᾶς ἀνέχεται, μᾶς ὑπομένει. Τά ὅσα κάνομε σήμερα ἀντίθετα μέ τό θέλημά Του, τρέμουμε καί λέμε πὼς δέν μπορεῖ, τώρα ὁ Θεός θά γκρεμίσει τόν κόσμο πάνω ἀπό τά κεφάλια μας, θά μᾶς θάψει μέσα στήν δίκαιη ὀργή Του. Ὅμως, Ἐκεῖνος, δέν παροργίζεται ἀκόμα κι ὅταν τόν ἀρνούμαστε ἢ τόν πολεμάμε. Ὅμως, ἔχομε Θεόν φιλανθρωπίας καί ἀτελεύτητου ἐλέους. Αὐτή ἡ ἀναμονή (βλέπε παραβολή τοῦ Ἀσώτου), αὐτή ἡ συγκλονιστική ἀνοχή καί ἀγαθότητα θά ἔπρεπε νά εἶχε κάνει ἀπό εὐγνωμοσύνη θρύψαλα τήν ἀνθρώπινη καρδιά.

Ὅμως, ποιά εἶναι ἡ στάση τοῦ θεοαγάπητου ἀνθρώπου ἀπέναντι στήν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ; Ἡ στάση τῶν Χριστιανῶν, ὄχι μόνο τῆς σημερινῆς ἐποχῆς, ἀλλά ὅλων τῶν αἰώνων, ἀπέναντι στόν Πανάγαθο Θεό, δέν εἶναι δυνατόν νά εἶναι ἄλλη παρά στάση λατρείας, στάση εὐγνωμοσύνης καί στάση ἀπειροῦ θαυμασμοῦ.

Μέ στάση λατρείας δέν ἐννοοῦμε ὅτι ὁ Χριστιανός δέν πρέπει νά κάνει τίποτε ἄλλο παρά νά προσεύχεται καί νά λατρεῖ τόν Θεόν ὅπως οἱ ἀσκητές. Λέγοντας στάση λατρείας, ἐννοοῦμε ὅτι ὁ

Τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου
Ἰγνατίου Θ. Χατζηνικολάου
Θεολόγου - τ. Λυκειαρχοῦ
Ἱεροκήρυκος Ἰ.Μ. Κισάμου & Σελίνου

ἄνθρωπος, πού πιστεύει στόν Χριστόν, πρέπει ὅλα ὅσα πράττει καθημερινά νά εἶναι τόσο καλά, τόσο ἔντιμα, τόσο ἀνθρωπιστικά, ὥστε ἀπό τίς καθημερινές του πράξεις νά ἀναδύεται ἄρωμα πνευματικό σάν τό ἄρωμα τῆς λατρείας πρὸς τόν Θεόν. Μέ τοῦτο βέβαια δέν ἀποκλείεται ἡ καθορισμένη λατρεία καί γενικά ἡ προσευχή τοῦ χριστιανοῦ.

Μέ τήν στάση εὐγνωμοσύνης, πρέπει νά ἐννοηθεῖ ἡ καθαρὴ εὐγνωμοσύνη πρὸς τόν Θεόν γιατί μᾶς ἔπλασε, τοὺς ἀνθρώπους δηλαδή, ὄντα στήν κορυφή τῆς πυραμίδας τῆς ζωῆς μέ πνευματικές δυνάμεις, πού μᾶς δίνουν τίς προϋποθέσεις νά σκεπτόμαστε, νά συμπεραίνομε, νά θυμόμαστε, νά ἐρευνοῦμε. Μᾶς κάνουν ἱκανούς νά ἐμβαθύνομε στό γεγονός τῆς ἐλεύσεως μας στόν κόσμο τοῦτο καί μᾶς παρέχουν, μόνο σέ μᾶς τοὺς ἀνθρώπους, τήν βεβαιότητα γιά τήν ἐξοδό μας, γιά τόν θάνατό μας πού θά γίνει μιά μέρα ἀπό τόν κόσμον αὐτόν. Ἐπί πλέον, ὁ ἄνθρωπος πρέπει νά στέκει ἀπέναντι στόν Θεόν μέ ἀπειρη εὐγνωμοσύνη, γιατί τόν ἐπροίκισε μέ τήν ἰκανότητα νά πιστεύει καί νά ἐλπίζει.

Ἡ πίστις τοῦ Χριστιανοῦ στόν Θεόν του καί ἡ ἐλπίδα τῆς ζωῆς κοντά στόν Χριστό, μέ τήν σωτηρία πού χαρίζει ὁ Χριστός στούς πιστούς καί ἀφοσιωμένους ὁπαδούς Του, πρέπει νά εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἀπειρης εὐγνωμοσύνης τοῦ χριστιανοῦ πρὸς τόν Πανάγαθο Θεόν. Ἀλλά, ἐπί πλέον, γιά τόν κάθε ἄνθρωπο, ἡ πίστη καί ἡ ἐλπίδα εἶναι σάν δύο φτερά πού τόν ὠθοῦν καί τόν ὑψώνουν

Ἡ συνέχεια στή σελίδα 12

Χρονιάρεις σκέψεις

Όμιλία τῆς κ. Νταγκουνάκη - Χατζουλάκη Ἀνδούλας, φιλολόγου καί προέδρου τοῦ Συλλόγου Κυριῶν καί Δεσποινίδων Καστελλίου «Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ», στήν ἐκδήλωση γιά τήν κοπή τῆς Βασιλόπιτας τοῦ Συλλόγου.

Πέρασαν πάλι 365 μέρες, μέ ὅτι αὐτό συνεπάγεται γιά τόν καθένα μας. Καί 365 νέες μέρες ξεκινήσαμε ἤδη νά μετῶμε, ἀπό τήν 1η Ἰανουαρίου τοῦ 2018. Βέβαια τό τέλος κάθε χρονιάς δέν εἶναι κανένα τέλος οὐσιαστικό, οὔτε ἡ ἀρχή τῆς ἄλλης, εἶναι κάποια χειροπιαστή ἀρχή. Εἶναι πλάνη νά λέμε ὅτι ὁ καιρός περνᾷ. Ἐμεῖς περνᾷμε διαβάτες στήν αἰωνιότητα. Ἀδικαιολόγητα λέμε λοιπόν «καί τί πού ἄλλαξε ὁ χρόνος. Μία ἀπ' τά ἴδια». Ἡ διαδοχή τῶν χρόνων, εἶναι στήν πραγματικότητα, ἡ ἴδια ἡ ζωή, μία ἀέναη συνέχεια γενεῶν, πού παράγουν τέχνες ἐπιστῆμες, τόν πολιτισμό ἐν τέλει, καί πού πλουτίζει ἐμᾶς, μέ ὅλη τή σοφία, πού ἡ ἐμπειρία μπορεῖ νά ἐνσταλάξει μέσα μας. Ἄς ἀντιληφθοῦμε λοιπόν, ὅτι δέ ζοῦμε τίς μέρες στό ἡμερολόγιο, γιά νά περνοῦν ἔτσι ἀπλά καί νά τίς μετροῦμε, ἢ γιά νά τίς

σπαταλοῦμε ἀλόγιστα, ἀλλά ἡ κάθε μία εἶναι μία διαφορετική σέ εἰκόνες, σέ ἐμπειρίες, σέ ὑποχρεώσεις, σέ στόχους, σέ συναισθήματα, σέ ἐκπλήξεις, σέ εὐκαιρίες γιά ζωή, σέ προσφορά καί σέ δράση. Τό περιεχόμενο, ἡ ὁμορφιά καί ἡ οὐσία τοῦ χρόνου, ἐξαρτᾶται ἀπό τίς ἐπιλογές καί τίς πράξεις μας.

Δέν εἶναι ἀνάγκη νά στέκουμε θλιμμένοι στήν πόρτα τοῦ 2017 πού ἔκλεισε, οὔτε νά βυθιστοῦμε στά γεγονότα πού σφάλιξε. Ἡ προσοχή μας ἐπιβάλλεται νά ἐνταθεῖ σ' αὐτήν πού ἀνοίξε διάπλατα καί μᾶς περιμένει νά τή διαβοῦμε. Οἱ ρυτίδες πού ἔφερε ἡ ἀναπόφευκτη φθορά, καί τό βάρος τοῦ καθημερινοῦ μόχθου, ἄς γραφτοῦν μόνο στό μέτωπο. Ποτέ μή φτάσουν στήν καρδιά, ποτέ στό πνεῦμα, πού πρέπει νά διατηρήσουμε νεανικό, ἀκμαῖο, γεμάτο αἰσιοδοξία, ὀπλισμένο μέ ἐλπίδα, μέ θάρρος, μέ καλοσύνη μέ ὄρεξη γιά δουλειά καί δημιουργικότητα, μιᾶς καί οἱ καιροί τό ἀπαιτοῦν. Ἄς σκορπίσουμε γύρω μας εὐχές ἀπό καρδιάς, γιά Ὑγεία, Δύναμη, Προκοπή, Αἰσιοδοξία, Εὐτυχία καί Εἰρήνη, γιά ὅλον τόν κόσμο.

Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 11

στήν γνώση, στήν ἔρευνα καί τήν ἐμβάθυνση ὅλων τῶν φαινομένων πού τόν περιβάλλουν. Μέ τίς δυνάμεις αὐτές προόδευσε ὁ ἄνθρωπος, ἐκπολιτίστηκε καί δημιούργησε πράγματι ἀξιοθαύμαστα, κατά τό πλεῖστον, ὠφέλιμα.

Πιά ὅλα αὐτά, καί ὄχι μόνον, ὁ χριστιανός πρέπει νά ἀνταποκρίνεται στήν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ μέ τούς τρόπους πού προαναφέραμε. Νά μὴν ξεχνᾷμε τό μεγαλεῖον τοῦ ἀνθρώπου, πού ὀφείλεται στήν ἀγαθότητα καί εἰδική μέριμνα τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτόν, πού ὅπως θά πεῖ ὁ Δαβίδ «Ἠλατῶσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλου δόξῃ καί τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν καί κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τά ἔργα τῶν χειρῶν σου» (Ψαλμ. 8,

6-7). Καί, ὅπως ὁ Ἰώβ συγκλονιζόμενος θά ἀναφωνήσῃ: «Τί γάρ ἐστίν ἄνθρωπος ὅτι ἐμεγάλυνας αὐτόν ἢ ὅτι προσέχεις τόν νοῦν εἰς αὐτόν;» (Ἰώβ 7,17).

Μακάρι νά συμβεῖ αὐτό πού ἀναφέρεται στό βιβλίο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης Γ' Βασιλειῶν 4,61: «Καί ἔστωσαν αἱ καρδίαί ἡμῶν τέλειαι πρὸς Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν καί ὁσίως πορεύεσθαι ἐν τοῖς προστάγμασι αὐτοῦ καί φυλάσσειν ἐντολάς αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη». Μακάρι, Χριστέ μου, νά συμβεῖ αὐτό καί νά μὴν ἐπαληθευθοῦν τά πικραμένα λόγια τοῦ Δαβίδ: «Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρηιώθησαν, οὐκ ἔστιν ποιῶν χρηστότητα ἕως ἐνός» (Ψαλμ. 13,3).

Ὁ χρόνος τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου, γράφει ἕνας στοχαστής τῶν ἡμερῶν μας, ἔχει γίνει σωστός ἐφιάλτης. Νομίζουμε πράγματι, πώς ποτέ δέν εἶναι ὁμορφος, ποτέ δέ φτάνει κι ἐνῶ τό ξέρουμε, πώς ἡ ζωή εἶναι τόσο σύντομη, ἴσα μιά ἀστραπή στήν αἰωνιότητα, τή σπαταλοῦμε ἀσυλλόγιστα. Σκοτώνουμε τήν ὥρα ἐπιπόλαια, μιᾶς καί γνωρίζουμε, πώς εἶναι ὁ μόνος φόνος, πού δέ διώκεται νομικά. Ψάχνουμε ἀπεγνωσμένα ἕνα θαῦμα, χωρίς νά ξέρουμε ποιό, τήν ὥρα πού δά ἔπρεπε νά ρουφῶμε τήν κάθε στιγμή, σάν νά εἶναι ἡ τελευταία καί νά βλέπουμε τήν ἴδια τή ζωή καί τά πάντα γύρω μας σάν ἕνα θαῦμα. Ζοῦμε μέ πίεση, τρέχουμε μέ ἕνα ρολοῖ καί ξεχνοῦμε πώς ἡ ζωή εἶναι ἕνα μέ τήν καρδιά καί τό συναίσθημα. Ὁ Ἀριστοτέλης γράφει πώς «τῆ ζωῆ δά ἔπρεπε νά τή μετροῦμε ὄχι μέ τίς ὥρες, μά μέ τούς χτύπους τῆς καρδιάς». Τό κνηνητό τῆς ἐφήμερης εὐτυχίας, ἡ μανία τοῦ τυχοδιωκτισμοῦ, ἡ τάση νά γκρινιάζουμε γιά ψεγάδια, ἀπό σημαντικά ἕως καί ἀσήμαντα, ἔχουν γίνει σύμβολα τῆς ἐποχῆς μας. Ὅμως δίπλα μας ξεδιπλώνεται ἡ ὁμορφιά τῆς ζωῆς, ζωγραφισμένη στίς μικροχαρές τῆς καθημερινότητας, στά μάτια τῶν ἀγαπημένων μας, στό χαμόγελο τῶν παιδιῶν, στή συναναστροφή μέ τόν διπλανό, στήν ἐπικοινωνία μέ τό συνάνθρωπο, στίς προοπτικές καί στίς εὐκαιρίες, πού μᾶς ἐπιφυλάσσει ἡ ἄλλη μέρα.

Τοῦτο τό χρόνο τό 2018, ἄς κάνουμε στάση ζωῆς τήν ἀπόφασή μας, ὅτι δά ὑψώσουμε τό ἀνάστημά μας, πάνω ἀπό τά μικροπράγματα, πάνω ἀπ' τά ἀσήμαντα. Τό ρολοῖ δέ δά τό κοιτᾷμε ἀπλά. Θά τό μιμούμαστε. Θά προχωροῦμε δηλαδή μόνο μπροστά, σταθερά, δυναμικά καί αἰσιόδοξα. Ἀλλά ἐπειδή ὁ ποταμός τοῦ χρόνου, γίνεται γρήγορα παρελθόν, χρειαζόμαστε στέρεες γέφυρες γιά νά τόν διαβοῦμε. Μιά τέτοια γέφυρα εἶναι τά Χριστογεννα, πού ἤδη γιορτάσαμε. Ἡ Γέννηση τοῦ θεανθρώπου σηματοδοτεῖ τή σωτηρία τοῦ κόσμου. Ἡ ταπεινή φάτνη διαλαλεῖ, τό πόσο ἀσήμαντα εἶναι τά ὑλικά ἀγαθά καί οἱ ἀπολαύσεις πού προσφέρουν. Οἱ Μάγοι, εἶναι τό ὑπόδειγμα γιά τόν καθένα μας, νά ἐναποθέσουμε ὅπως στό νεογέννητο τότε, τά ἀτίμητα δῶρα μας, δηλαδή τά ἀγαθά συναι-

σθήματα πρὸς τόν συνάνθρωπο. Ἡ μεγάλη γιορτή τῆς χριστιανοσύνης, μᾶς δίνει τήν εὐκαιρία νά γεφυρώσουμε διαφορές, νά ἐνώσουμε καρδιές, νά ξαναγεννηθοῦμε στήν ψυχή καί στό πνεῦμα. Γιατί ἂν δέν γίνουμε ἐμεῖς φάτνη γέννησης, δέν δά βροῦμε τό νόημα τῶν Χριστουγέννων, οὔτε στά κλαδιά τοῦ δέντρου πού στολίζουμε, οὔτε στίς φανταχτερές βιτρίνες τῶν καταστημάτων πού φωνίζουμε, οὔτε στά πολύβουα ρεβεγιόν πού διασκεδάζουμε.

Ἄς παραδεχτοῦμε, λοιπόν, πώς ἡ ζωή μέ τίς ὅποιες δυσκολίες της, εἶναι ὠραία, εἶναι δῶρο Θεοῦ ἀνεκτίμητης ἀξίας. Δέ βρέχει ποτέ τριαντάφυλλα γύρω μας, ὅπως λέει ἕνας ἀμερικανός φιλόσοφος, ἐμεῖς πρέπει νά φυτέψουμε τριανταφυλλίες. Ἄς νιώσουμε, λοιπόν, πῶς δικό μας τόν συνάνθρωπο, ὅποιος κι ἂν εἶναι, ὅποια προβλήματα κι ἂν ἔχει, ἄς ἀναπολήσουμε μέ τρυφερότητα τό παρελθόν, ἄς ἀντικρύσουμε μέ θάρρος τό παρόν, ὅσο ζοφερό καί ἂν εἶναι κι ἄς γεμίσουμε τήν ψυχή μας μέ ἐλπίδα γιά καλύτερο μέλλον. Ἄς ἔχουμε κάθε μέρα ἔτοιμα τά δῶρα τῆς καρδιάς. Ὅπως λέει ὁ Ἀρνολτ: γιά τόν ἐχθρό συγχώρεση. Γιά τόν ἀντίπαλο ἀνοχή. Γιά τούς ἀγαπημένους μας τήν καρδιά μας. Γιά ὅποιον ἔχει ἀνάγκη τήν προσφορά. Πρὸς ὅλους τήν φιλανθρωπία. Γιά τό παιδί τό καλό παράδειγμα. Γιά τόν ἑαυτό μας τό σεβασμό.

Τότε δά ἔχουμε κάθε μέρα γιορτή, κάθε μέρα Χριστογεννα.

Καλή χρονιά!!

Παραμονή Πρωτοχρονιάς 2018 απόγευμα, χτυπάει το τηλέφωνο.

-Καλησπέρα, άκούω από την άλλη γραμμή, χρόνια πολλά και καλή χρονιά. Μήπως ένοχλώ; με ρωτάνε.

-Καλησπέρα, καλή χρονιά, ανταποκρίνομαι. Έσύ, Μανώλη, ποτέ δέν με ένοχλεις όταν μου τηλεφωνείς. Ίσα ίσα τά τηλεφωνήματά σου πάντα μέ ξεκουράζουν, μου δίνουν δύναμη. Άλλα τηλεφωνήματα μέ τρομάζουν όπως αυτό πού δέχτηκα πριν από ένα μήνα σίς τέσσερις τά ημερώματα.

Σηκώθηκα ξεπαπούτσωτος, πού λένε, και έτρεχα στην έθνική νά προλάβω νά πάω στό Νοσοκομείο. Δέν έφημέρευα αλλά έπρεπε νά πάω γιατί έπρεπε νά βοηθήσω. Στο δρόμο χιλιάδες σκέψεις, άγνωση, ένταση, άγχος. Νόμιζα ότι έκανα μία ώρα νά φτάσω παρότι έκανα έφτά λεπτά. Πάω στό ΤΕΠ και βλέπω μία κοπέλα άσπρη σαν τό πανί.

- Γρήγορα στό χειρουργείο, λέω και τρέχουμε όλοι μαζί χειρουργοί, αναισθησιολόγοι νοσηλευτές, τραυματιοφορείς. Έξι ώρα ή κοπέλα στην έντατική μετά τό χειρουργείο και σίς έντεκα στό ΠΕΠΑΓΝΗ γιά περαιτέρω αντιμετώπιση. Στο μεταξύ είχα ενημερώσει την οικογένειά της ότι τά πράγματα είναι δύσκολα, δέν ξέρω αν θά τά καταφέρει.

Τί νά πώ είκοσιπέντε χρονών παιδί. Ό Θεός νά τό βοηθήσει, σκεφτόμουνα. Η αλήθεια είναι ότι ενδιαφέρθηκαν οι πάντες άμεσα. Τό ΕΚΑΒ, ή ΔΥΠΕ, οι μονάδες έντατικής, ή Πανεπιστημιακή χειρουργική Κλινική του ΠΕΠΑΓΝΗ και πόσοι άλλοι πού ξεχνώ.

Πέρασαν οι μέρες, γυρίσαμε στην καθημερινότητα, ήρθαν οι γιορτινές μέρες και είπαμε νά πάρουμε λίγο άδεια νά ξεκουραστούμε.

Κάποιο πρωί, παραμονή Χριστουγέννων, χτυπάει ή πόρτα του γραφείου μου. Γυρίζω τό βλέμμα και βλέπω μία άγγελική μορφή και ζητούσε έρευνητικά κάτι. Δέν την γνώριζα, δέν την θυμόμουνα...

- Ήρθα νά σάς πώ χρόνια πολ-

«Η δύναμη του «εύχαριστώ»»

Του κ. Μιλτιάδη Καστανάκη Ίατρου - Χειρουργου Δ/ντου Α Ίχειρουργικής Κλινικής Γεν. Νοσοκομείου Χανίων

λά και καλή χρονιά και νά σας εύχαριστήσω.

Γνωρίζομαστε; τής άπαντώ.

- Μάλιστα, γιατρέ, μου λέει. Πριν από ένα μήνα μέ χειρουργήσατε έπειγόντως τά ημερώματα και μετά μέ στείλατε στό Ήρακλειο και τώρα είμαι καλά. Ήρθα νά σας εύχαριστήσω και νά σας γνωρίσω.

- Μου σώσατε τή ζωή και σας εύχαριστώ.

Δέν ξέρω, συγκλονίστηκα, συγκινήθηκα, άλλαξα διάθεση, πήρα δύναμη. Ένιωσα τόση χαρά, πού λέω 1000 φορές νά μέ ξυπνήσουν τέτοια ώρα άξίζει.

Τό συνηθισμένο τηλεφώνημα πήρε έκταση, συζητήσαμε, ανάλυσαμε και γράφουμε:

Έδω φαίνεται ή δύναμη του λόγου. Μία λέξη, ή λέξη «εύχαριστώ» μπορεί νά σου δώσει μία πρωτόγνωρη χαρά και μεγάλη, μία αύρα θεϊκή.

Εύχαριστώ, σημαίνει εύγνωμονώ. Τό μυστήριο της Θείας (θεϊκής) εύχαριστίας τό όρισε ό Χριστός πού μετουσιώνεται τό ψωμί και τό κρασί σε σώμα και αίμα του Χριστού, σε θεϊκή δύναμη.

Μέσα στό καμίνι της σύγχρονης πολυεπίπεδης και πολυεδρικής κρίσης, κρίνονται και οι μεγάλες άξίες, οι άυλες, οι άρετές του πολιτισμού. Αν άντέξουμε και δέν τίς ύποθηκεύσουμε αλλά τίς διατηρήσουμε σαν φυλακτό, σημαίνει ότι ή Ελλάδα ζει και θά ζήσει. Γιατί σύμφωνα μέ τό Μεγάλο Κρητικό Νίκο Καζαντζάκη, «Έλλάδα δέν είναι έγώ και σύ, ούτε οι χιλιάδες Ρωμιοί πού την μολεύουν. Δέν είναι γεωγραφία γιατί έχει τά όρια της ψυχής μου και πρωτεύουσά της είναι μέσα μου ή πόλη». Η πόλη της έλληνικής άρετης.

Στή σημερινή άγρια και άκομψη οικονομική κρίση, μέ τίς έλλείψεις σε προσωπικό και ύλικά, τά νοσοκομεία λειτουργούν και παράγουν άποδεικτικά ίαματικό έργο μέ τό έλληνικό φιλότιμο του ίατρικού και βοηθητικού προσωπικού, πού κάθε μέρα βεβαιώνει ότι ζει ή άγάπη του Χριστού και τηρείται ό όρκος του Ίπποκράτη.

Έτσι ή νοσηλευόμενη επιστρέφει νά εύχαριστήσει. Αναγνωρίζει τό ψυχικό της χρέος, φανερώνει την εύγνωμοσύνη της. Στή μεγάλη χαρά της σωτηρίας της, έχει μερίδιο και ό γιατρός. Γι' αυτό τον άναζητά γιά νά του πει «εύχαριστώ». Η άμοιβή της άρετης είναι ή ίδια ή άρετή. Έτσι τό από καρδιάς «εύχαριστώ» της κοπέλας γίνεται ανταποδοτικό.

Μία λέξη από καρδιάς φτάνει και περισσεύει γιά νά μās κάνει νά αισθανθούμε τέτοια ψυχική πληρότητα, ικανή νά διώξει πίκρες, πόνους, κούραση, νά νικήσει τή βαρύτητα και νά μās άπογειώσει.

Άλήθεια πώς ένα σκέτο αλλά γνήσιο, εγκάρδιο «εύχαριστώ» μπορεί νά γεμίσει την ψυχή μας μέ άγαλλίαση, δύναμη και χαρά μεγάλη, βαριά, άσκήωτη πού δέν την άντέχουμε, γι' αυτό αναγκάζομαστε νά τή μοιραστούμε. Γι' αυτό τή δημοσιεύουμε.

Περί... καζίνου ό λόγος...

Του Σεβ. Μητροπολίτου Κισιάμου και Σελίνου κ.κ. Άμφιλοχίου

Μήπως λοιπόν, όπως εύστοχα σημειώθηκε, ό πολιτισμός αυτός έχει βάλει την ανδρώπινη υπαρξη στην κλίση του Προκειούστη και άφου την άποκεφάλισε, έτσι ώστε νά χωράει μέσα στις μεταφυσικές του προϋποθέσεις, στην συνέχεια άγωνίζεται νά θεραπεύσει τις συνέπειες του «άποκεφαλισμού» μέ τά πολλά και ποικίλα ανδρώπινα κατασκευάσματα και ιδεολογήματά του;

Καζίνο, σύμφωνα μέ τά όσα είδαν τό φως της δημοσιότητας, αποφασίζεται νά δημιουργηθεί στην Κρήτη, ως και σε άλλα μέρη της Πατρίδας μας. Προφανώς, μέ τό έπιχειρημα της «ανάπτυξης» του τόπου και της «προβολής» της Μεγαλονήσου, μέ την προσέλκυση και προσέλευση όπαδών του τζόγου. Και μάλιστα, όπως άκούγεται, οι παίχτες θά μπορούν νά δανειστούν από τό καζίνο έως και τό ποσό των πενήντα χιλιάδων ευρώ (50.000,00) €! γιατί άραγε; Μήπως γιά νά... «διευκολυνθούν» νά ολοκληρώσουν την αυτοκαταστροφή τους και όχι μόνον; Στο άκουσμα αυτό γεννώνται, εύλογα φαντάζομαι, πολλά έρωτήματα. Τό πρώτο, σε ότι άφορά τον τόπο και τό νησί μας. Διερωτώμαι: δέν υπάρχουν άλλοι τρόποι ανάπτυξης και προβολής αυτού του... έπίγειου παράδεισου πού λέγεται Κρήτη; Οι κάμποι, τά βουνά και τά λαγκάδια, οι δαντελωτές παραλίες, ή χλωρίδα και ή πανίδα, τό φυσικό κάλλος, ή ιστορία, οι παραδόσεις και ό πολιτισμός, όλος αυτός ό άκένωτος πλούτος και όμορφιά πού άγκαλιάζουν τό νησί από άκρου σε άκρον, δέν άρκοούν, μέσα από ισόρροπη ανάπτυξη, νά γίνουν αίτια και πηγή πολιτισμού και ανάπτυξης;

Τό δεύτερο και ίσως κρισιμότερο έρώτημα: Τελικά.. τί είναι πολιτισμός, ανάπτυξη και πρόοδος; Γιατί, αν άμαρτία είναι, πρώτα απ' όλα, ή πτώση του ανθρώπου από ένα άπίστευτα άνώτερο ύψος και ή άρνηση της «ύψιστης κλίσεως» του, τότε τί μπορεί όλα αυτά νά σημαίνουν σ' ένα πολιτισμό ό όποιος άγνοεί και άρνεϊται αυτό τό «άνώτερο ύψος» και αυτή την «κλήση»; Ίσως, έπιχειρηματολόγησε συνομιλητής μου, χρειάζεται νά άποδεχθούμε ότι ζοΰμε σε έποχή όπου τίποτα πιά δέν μπορεί νά μās ξεφνιασει: καμιά αίρετική δοξασία, καμιά άνατρεπτική «πρόοδος», καμιά βλάσφημη καλλιτεχνική έκκεντρικότητα, κανένα σκάνδαλο. Όλα τά έχουμε συνηθίσει. Η συχνή επανάληψή τους τά έχει κάνει νά χάσουν τό «πλεονέκτημα» της πρόκλησης.

Αυτή ή αντιμετώπιση των πραγμάτων, ανταπάντησα, θά μπορούσε νά ήταν άποτέλεσμα πνευματικής ώριμότητας ή, άκόμη, φυγής από κάθε ενδιαφέρον γιά τά ανδρώ-

πινα πράγματα, λόγω του ότι έχουμε ανα-
χθεί σε ένα ανώτερο νόημα για τη ζωή μας.
Φοβούμαι όμως πώς δεν ισχύει τίποτα απ'
όλα αυτά. Η κατάσταση αυτή μοιάζει να
είναι αδράνεια των ψυχικών και πνευμα-
τικών αντανακλαστικών λόγω κορεσμού
από αναφομοίωτες πληροφορίες που μιλούν
για άλλα-άλλα τραγικά και προκλητικά
γεγονότα. Ο τρόπος ζωής που προβάλλεται
και στις κοινωνίες μας συγκροτείται γύρω
από το γενικό κλίμα των έξορθολογισμένων
αντανακλαστικών του «έτσι κάνω γιατί έτσι
πρέπει να κάνει ο κάθε σύγχρονος άνθρω-
πος». Και γι' αυτό έχουμε πειστεί ίσως ότι
πνευματικά είμαστε μία ανερμάτιστη, ακυ-
βέρνητη κοινωνία, που διαρκώς δεσπίζει
νόμους για να διασφαλίζει ακόμα καλύτερα
την άκυβερνησία της. Αιτία του φαινομένου;
Είναι του κόσμου που έχασε την καρδιά και
περιορίστηκε στην λογική, που άφησε την
φυσικότητα της ζωής και δουλώθηκε στην
τεχνική, που έχασε τον Θεό και φυλακίστη-
κε στις ιδεολογίες της φιλαυτίας, στό κινή-
γι του μέγιστου κέρδους, στην επιδίωξη της
ευδαιμονίας και της ευζωίας.

Μήπως λοιπόν, όπως εύστοχα σημει-
ώθηκε, ο πολιτισμός αυτός έχει βάλει την
άνθρωπινη ύπαρξη στην κλίση του Προ-
κρούστη και αφού την αποκεφάλισε, έτσι
ώστε να χωράει μέσα στις μεταφυσικές του
προϋποθέσεις, στην συνέχεια αγωνίζεται να
θεραπεύσει τις συνέπειες του «αποκεφαλι-
σμού» με τά πολλά και ποικίλα ανθρωπι-
να κατασκευάσματα και ιδεολογήματά του;
Μήπως είναι ελαφρότητα και ανωριμότητα
για κάθε ώριμο και σκεπτόμενο άνθρωπο,
να αποδέχεται απροβλημάτιστα πρότυ-
πα και συμπεριφορές ενός πολιτισμού, που
κρινόμενος σε υπαρξιακό επίπεδο, είναι
χαρακτηριστικά φτωχός, μοιάζει περισσό-
τερο με «πολιτισμό θανάτου» και λιγότερο
όδηγει στο φως και τό ξέφωτο της έλπίδας;
«Αλλοίμονο... τί έλευθερία θά φτιάξω έχω

πού θεωρώ την μόδα άρετή και την ελαφρό-
τητα την όνομάζω τόλμη; Ποιά έλευθερία
θά προσφέρω στον κόσμο, έχω πού μή θέ-
λοντας να συλλογιέμαι έλευθερα, δεν ξέρω
πώς να συλλογιέμαι σωστά; Έγκλωβισμέ-
νος σε εύκολες ιδέες, σε έντυπωσιασμούς...
κυνηγώντας χίμαιρες και ακολουθώντας
κενόδοξα ινδάλματα... Δεν κοιτώ τό φώς
κατάματα γιατί κυκλοφορώ με γυαλιά ήλί-
ου και στό σκοτάδι, δεν έχω όράματα γιατί
τά όνειρά μου περιορίζονται στό ταμπελάκι
μιάς φίρμας... δεν θέλω να βελτιωθώ για-
τί μπορώ να γίνω γνωστός χωρίς ιδιαίτερο
κόπο...», σημειώνει σύγχρονος στοχαστής.

Κλείνοντας τον φτωχό αυτό συλλο-
γισμό μας και ως απάντηση σε όσους θά
σπεύσουν και πάλι να μās προσάψουν την
ταμπέλα περί δήθεν... «πολιτικού λόγου»,
αφού τούς παραπέμφουμε σε κείμενά μας
παλαιότερων εποχών, όπως: «Η Ελλάδα
δα ξεριζώνει την ψυχή της», «Η Άλλη...
“άλωση”», κ.ά., δανειζόμαστε λόγια του
μακαριστού μεγάλου Γέροντος Μωυσέως
του Άγιορείτου: «...Νά μήν έχεις άποψη για
τίποτε, να σιωπās συνεχώς, να συμφωνείς
και όταν δεν συμφωνείς, μόνο και μόνο για
να περνās καλά, είναι άνανδρο και ανέντι-
μο... Ο κόσμος να περιμένει έναχώνια να
ύψωθεί μιά φωνή σοβαρή, συνετή, σεμνή,
διακριτική, γνήσια, αληθινή, όταν όλα γύρω
καταστρέφονται, και να ακούς λόγους περί
ώραίας και ιερής σιωπής... "Όσοι δεν μιλούν
δίνουν τή θέση τους σε αυτούς που δεν πρέ-
πει να μιλούν... Είναι ανάγκη να λύσουν
τή σιωπή τους όρισμένοι ιδύνοντες, για να
πληροφορήσουν υπεύθυνα τούς σε μεγάλη
άπορία εύρισκόμενους... Ο κόσμος δεν είναι
κουτός. Δεν ξεγελιέται εύκολα πάντοτε. Νά
τή χαρακτηρίζεις τή σιωπή ως προερχόμενη
από σεμνότητα και ταπεινότητα δεν πείθεις,
όταν όλα καίγονται γύρω σου τόσο γρήγο-
ρα».

«Αλλοίμονο... τί έλευθερία θά φτιάξω έχω

ΙΕΡΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΙΣΑΜΟΥ

(Μέ την εύκαιρία της Έορτής
του Εύαγγελισμού της Θεοτόκου)

Μεγάλο Βασίλειο, Ίωάννη Χρυσόστομο και Γρη-
γόριο Θεολόγο (άριστερά).

Ο Ίερός Μητροπολιτικός Ναός Εύαγγελι-
σμού της Θεοτόκου Κισάμου αποτελεί έργο του
μακαριστού Μητροπολίτη Κισάμου και Σελίνου
κυρού Ειρηναίου.

Θεμελιώθηκε σά χρόνια της α΄ αρχιερα-
τείας του (Οκτώβριος 1968), και ανεγέρθηκε με
τίς συνδρομές των εύσεβών Κισαμιτών, οί όποιοί
έπιθυμούσαν να έχουν έναν εύμεγέθη Ναό στην
πόλη τους. Πρωτεργάτες για την άνοικοδόμησή
του υπήρξαν οί Έφημέριοι του Ίερού Ναού Με-
ταμορφώσεως του Σωτήρος-Άγίου Σπυρίδωνος,
ο όποιος κατείχε μέχρι τότε την θέση του Μητρο-
πολιτικού Ναού, και οί όποιοί Κληρικοί άγωνί-
σθηκαν, μαζί με τον φιλόχριστο λαό, με ζήλο και
αυτοθυσία για την ολοκλήρωσή του.

Ο Ναός εγκαινιάσθηκε κατά την β΄ Άρχιε-
ρατεία του Μητροπολίτη Ειρηναίου, σίς 25 Μαρ-
τίου 1985, καθώς μάλιστα είναι αφιερωμένος
στην έορτή του Εύαγγελισμού της Θεοτόκου.

Άρχιτεκτονικά φέρει στοιχεία δύο ρυθμών:
της τρίκλιτης βασιλικής με τρούλλο και του τρί-
κογχου άγιορειπικού ρυθμού, καθώς σε καθένα
από τά πλάγια κλίτη της βασιλικής εξέχει από μιά
κόγχη - των χορών (ιεροψαλιτών), όπως λέγονται-
πού μαζί με την κόγχη του Ίερού σχηματίζουν τον
τρίκογχο άγιορειπικό ρυθμό (συναντάται κατά
κόρον στό Άγιον Όρος).

Όπως αναφέρθηκε, τό κεντρικό κλίτος είναι
αφιερωμένο στον Εύαγγελισμό της Θεοτόκου,
ένω τά πλάγια στον άγιο Ειρηναίο, Έπίσκοπο
Λουγδούνων (δεξιά), και στους τρεις Ίεράρχες,

Του Πανοσιολ. Άρχιμ. Ειρηναίου Μπατσάκη
Ίερατ. Προϊσταμένου του Ίερού Μητρ. Ναού
Εύαγγ. της Θεοτόκου Κισάμου

Ή Α.Θ. Παναγιώτης, ο Οίкуμενικός
Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος εις τον θρόνο
του Μητροπολιτικού Ναού, (2009)

Ὁ τάφος τοῦ μακαριστοῦ
Μητροπολίτου Εἰρηναίου Γαλανάκη

κηφόρου τοῦ λεπροῦ, ὁ ὁποῖος κατάγεται ἀπὸ τὸ χωριὸ Συρικάρη, μαζί μὲ μικρὸ τεμάχιο ἀπὸ τὸ ἅγιο Λεῖψανό του. Ὁ Ὅσιος Νικηφόρος ὁ λεπρὸς συμπεριελήφθη καὶ ἐπίσημα σὸ Ἁγιολόγιο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, μὲ ἀπόφαση τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου, τὸν Δεκέμβριο τοῦ 2012.

Ἰδιαίτερη εὐλογία γιὰ τὸν Μητροπολιτικὸν μας Ναὸ ἀποτελεῖ ἡ ἔλευση πιστοῦ ἀντιγράφου τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνας Παναγίας Βηματαρίσης, ἀπὸ τὴν Ἱ.Μ.Μονὴ Βατοπαιδίου Ἁγ. Ὁρους. Τὴν εἰκόνα προσέφερε στὸν Ναὸ ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀρχιμ. Ἐφραίμ σὺς 22 Νοεμβρίου 2015. Εἶναι ὅλη ἀγιογραφημένη σὴ Μονὴ Βατοπαιδίου καὶ ἐξωτερικὰ κοσμεῖται ἀπὸ ἐπίχρσο «ὑποκάμισο» (ἐπένδυση), πλούσια διακοσμημένο.

Ὁ Ἱερός Μητροπολιτικὸς Ναὸς εὐμοίρησε νὰ ὑποδεχθεῖ τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότητα, τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαῖο τὸ 1992, ἀρχιερατεύοντας τοῦ τότε Μητροπολίτη κ. Εἰρηναίου, τὸ 2009, ἐπὶ ἀρχιερατείας τοῦ νῦν Μητροπολίτη κ. Ἀμφιλοχίου, καθὼς καὶ τὸ 2016, μὲ ἀφορμὴ τῆς σύγκλησης τῆς Ἁγίας Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, σὴν Ὁρθόδοξο Ἀκαδημία Κρήτης. Στὴν τελευταία του ἐπίσκεψη,

ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης παρίστατο συμπροσευχόμενος εἰς τὸ Ἱερό Βῆμα, μετὰ τῶν λοιπῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐνῶ ἱεουργοῦσε ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Μακαριότητα, ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Θεόδωρος Β' (18-6-2016).

Νὰ σημειωθεῖ ἀκόμη ὅτι ἡ Α.Θ.Μ., ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, κ.κ. Θεόδωρος Β', ἔγινε ἐπίσημος δεκτὸς στὸν Μητροπολιτικὸν μας Ναὸ σὺς 11-8-2013, καθὼς καὶ ἄλλες προσωπικότητες τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Ἱστορίας ἀλλὰ καὶ τοῦ πολιτικοῦ βίου, ὅπως ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀχρίδος κ. Ἰωάννης (16-8-2015) ἐκπρόσωποι τῶν ἐκάστοτε πολιτικῶν Κυβερνήσεων, ὁ μακαριστὸς Κωνσταντῖνος Μητσοτάκης κ.ἄ.

Στὴν ἀνατολικὴ πλευρὰ τοῦ Ναοῦ ἐκτείνεται ἄνετο ἐνοριακὸ κέντρο, πού φιλοξενεῖ διάφορες ἐκδηλώσεις, ἐνῶ δίπλα σὸ Ναὸ, πρὸς νότον, ἀναπαύεται ὁ μακαριστὸς Μητροπολίτης Κισάμου καὶ Σελίνου Εἰρηναῖος σέ λιτό, καλαίσθητο, πέτρινο τάφο. Κατὰ τὴν κηδεῖα τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτη, μάλιστα, πλήν τῶν ἄλλων ἐκδηλώσεων τιμῆς καὶ μνήμης, κατετέθη δάφνινος στέφανος ἀπὸ τὴν Προεδρία τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.

Πρέπει ἀκόμη νὰ ἀναφερθεῖ, ὅτι μέσα σὸ χῶρο τοῦ οἰκοπέδου τῆς Ἐκκλησίας, μετὰ ἀπὸ ἐκσκαφῆς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας, ἔχουν ἔρθει σὴν ἐπιφάνεια λείψανα σπουδαίας Ρωμαϊκῆς ἔπαυλης.

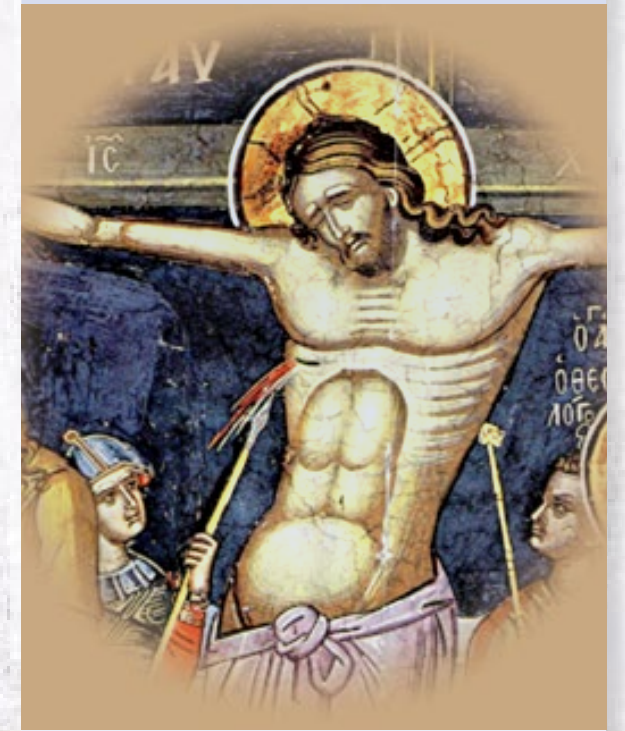
Ὁ Ἱερός Μητροπολιτικὸς Ναὸς Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἀποτελεῖ καύχημα τῆς νεώτερης Ναοδομίας σὴν πόλη τῆς Κισάμου, γι' αὐτὸ καὶ οἱ Ἐνορίτες ἀλλὰ καὶ γενικότερα οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως τὸν θαυμάζουν, τιμοῦν τὶς ἐορτές καὶ τὰ πανηγύρια του καὶ ἐπικαλοῦνται τὶς πρεσβεῖες τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἁγίων του σὴν καθημερινή ζωὴ τους.

Λέξη συγκινητικὴ, λέξη συγκλονιστικὴ. Κραυγὴ ἀγωνίας καὶ πόνου. Μία φωνή, ἀπὸ τὶς ἐπτὰ, πού ὁ Κύριος ξεφώνησε πάνω ἀπὸ τὸ Σταυρὸ ἐκεῖνες τὶς ἐναγώνιες στιγμὲς τῆς ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου θυσίας Του. Ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναμάρτητος, ὁ δημιουργὸς καὶ ποιητὴς τοῦ σύμπαντος, τῆς γῆς καὶ τῶν ὑδάτων, ἐκεῖνος πού ἤπια μέχρι τῆς τελευταίας σταγόνας τὸ ποτήρι τοῦ ἐκουσίου πάθους, τώρα κρεμάμενος ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, Τὸν Ὅποιον ἡ εἰς ἡμᾶς ἀγάπη Του ὀδήγησε, ἀναφωνεῖ «διψῶ». Πίσω ἀπ' αὐτὴ τὴ λέξη ἀλήθεια τί κρύβεται; Ἕνας ὠκεανὸς πόνων, παραπόνων καὶ θλίψεων, ἀλλὰ καὶ ἕνας κόσμος οὐράνιων πόθων.

Ἀπὸ τὴν ὥρα πού ἀναχώρησε ἀπὸ τὸ ὑπερῶ τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, ὑπόφερε πολλά. Στὴν Γεσθημανὴ προσευχόμενος «ὁ ἰδρῶς τῆς ἀγωνίας ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος» ἔσταζε ἀπὸ τὸ ἅγιο μέτωπό Του καὶ κατάβρεχε τὴν γῆ. Μὲ ὑποδειγματικὴ καρτερία ἀντιμετώπιζε τοὺς κολαφισμοὺς, τοὺς ὄνειδισμοὺς καὶ τοὺς γέλωτες, πού τοῦ στέγνωσαν τὰ χεῖλη, ἀλλὰ καὶ τὸ φρικτὸ φραγγέλωμα πού τοῦ δημιουργοῦσε ἀνοικτὲς πληγές. Τὸ ἅγιο σῶμα Του, ἂν καὶ αἰμόφυρτο καὶ καταπληγωμένο, κρατοῦσε καὶ ὑπόμενε τὸν πόνο. Ὅμως τὸ μαρτύριο ἔγινε δριμύτερο καὶ ὀδυνηρότερο ὅταν κρεμάμενος ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, τὸ τίμιο αἷμα Του ἔρευσε ἄφθονο ἀπὸ τὰ καρφιά τῶν χερῶν καὶ τῶν ποδιῶν Του. Ἡ φλόγωση τοῦ μαρτυρίου ἀλλὰ καὶ τῶν τραυμάτων Τὸν κατακαίει καὶ ὡς τελευταία χάρις ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους πού Τὸν περιστοιχίζουν ζητᾷ νερό. «Διψῶ».

Τὴν ἔντονη σωματικὴ αὐτὴ δίψα τοῦ Ἐσταυρωμένου Λυτρωτῆ κάποιος παριστάμενος σπλαχνικὸς στρατιώτης προσπάθησε νὰ θεραπεύσει προσφέροντάς Του «ὄζος μετὰ χολῆς μεμιγμένον», πού βρῆκε κοντὰ του σέ ἀγγεῖο τὸ ὁποῖο χρησιμοποιοῦσαν γιὰ τοὺς μελλοθάνα-

Τοῦ Αἰδεσιμολ. π. Ἐμμανουὴλ Μπαργωτάκη
Ἀρχιεπ. Ἐπιτρόπου Διτ. Κισάμου, Ἐφημερίου
Ἁγ. Σπυρίδωνος Κισάμου

«Διψῶ...»

τους, ὡς ὑπνωτικὸ καὶ κατασταλτικὸ τῶν πόνων.

Δέν ἤπια ὅμως ὁ Κύριος, δέν δρόσισε τὰ στεγνά καὶ πονεμένα χεῖλη Του γιατί ἡ μεγάλη δίψα Του ἦταν ἄλλη. Ἦταν βαθύτερη καὶ οὐσιαστικότερη ἀπὸ τὴ σωματικὴ. Ἦταν ψυχικὴ, ἦταν πνευματικὴ. Ἦταν δίψα πού εἶχε ἀρχίσει πολὺ νωρίτερα ἀπὸ τὸ μαρτύριό Του. Ἦταν δίψα πού τοῦ κατάρρωγε τὴν καρδιά ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς ἐνανθρώπισης καὶ τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας Του. Διψοῦσε γιὰ νὰ ἐκπληρώσει τὸ θέλημα τοῦ ἐπουράνιου Πατέρα καὶ νὰ ἀποκαταστήσει διὰ τῆς σωτηρίας τὸ παρελθόν, τὸ παρὼν καὶ τὸ μέλλον μιᾶς ἀμαρτωλῆς ἀνθρωπότητας.

Ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ Σταυροῦ στρέφει τὸ βλέμμα Του σὸ παρελθόν καὶ ἀτενίζει τὶς ψυχές ἐκεῖνων τῶν ἀνθρώπων πού ἔζησαν προτοῦ Αὐτὸς θυσιασθεῖ καὶ τώρα βρίσκονται στὸν ἄδη. Διψᾷ νὰ τρέξει πρὸς

αυτούς, νά σπάσει τά αιώνια δεσμά τους, νά τούς κηρύξει τό χαρμόσυνο μήνυμα τῆς σωτηρίας, νά τούς ἀποσπάσει ἀπό τήν αιώνια καταδίκη, νά τούς ἀναστήσει ἀπό τόν θάνατο καί νά τούς καλέσει κοντά Του, στή Βασιλεία Του.

Ἔχει μπροστά του καί τό παρόν, καί τί βλέπει; Βλέπει τό πλήθος τοῦ λαοῦ ἐκείνου, πού ἀγάπησε τρυφερά καί εὐεργέτησε πολυμερῶς καί πολυτρόπως, τοῦ λαοῦ πού ἔθρεψε καί πότισε, νά μαίνεται ἀπό πάθος, νά τοῦ προσφέρει μέ ἀχαριστία, «ἀντί τοῦ μάνα χολήν, ἀντί τοῦ ὕδατος ὄξος» καί νά Τόν παραδίδει στό σταυρικό θάνατο. Ὅμως συνεχίζει νά τόν ἀγαπᾷ καί νά προσεύχεται πρὸς τόν οὐράνιο Πατέρα γι' αὐτόν: «Πάτερ ἄφες αὐτοῖς, οὐ γάρ οἶδασι, τί ποιῶσι».

Ὁραματίζεται ἀκόμα τό μέλλον καί βλέπει ἀμαρτωλούς δακρύβρεκτους νά προσφεύγουν στό σταυρό Του, νά ὑποκλίνονται στό πάθος Του, νά ἐγκολπώνονται τόν λόγο Του καί νά ἀκολουθοῦν ἀφοσιωμένοι τό παράδειγμά Του. Ἀλλά καί ἄλλους νά ἀπομακρύνονται πεισματικά ἀπ' Αὐτόν, νά Τοῦ δείχνουν πλήρη ἀδιαφορία καί περιφρόνηση, νά χλευάζουν τό Ἅγιο Του πρόσωπο καί τήν Ἐκκλησία Του, νά γράφουν καί νά ἐκτοξεύουν λόγους ὕβρεων κατά τοῦ Σταυροῦ καί τό πάθους Του.

Διψᾷ, καί ἡ ἐπιθυμία τῆς θεϊκῆς αὐτῆς δίψας Τόν κατατρώει. Διψᾷ νά δεῖ τήν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου Του, πού ἀποτελεῖ τόν πολυτιμότερο θησαυρό ἐπί τῆς γῆς νά γίνεται κτῆμα ὄλων τῶν ἀνθρώπων, ὄλων τῶν λαῶν, νά διδάσκονται καί νά καταναλάζονται ἀπ' αὐτή καί ὄχι ἀπό τίς νόθες καί μολυσμένες ιδέες πού δίδονται καί προβάλλονται ὡς γνήσια καί αὐθεντικά. Διψᾷ, νά δεῖ τά μέλη τῆς μιᾶς, ἁγίας, ὀρθόδοξης ἐκκλησίας Του νά γίνονται εὐσεβέστερα, τολμηρότερα, προθυμότερα καί νά προάγονται καθημερινά στήν πίστη καί τήν προκοπή. Διψᾷ, νά ἐκλείψουν τά σκάνδαλα, τά σχίσματα, οἱ αἰρέσεις καί νά

πρυτανεύσει ἡ ἀγάπη καί ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἐπί τῆς γῆς.

«Διψᾷ». Τήν πονεμένη αὐτή λέξη, καθημερινά τήν ἐπαναλαμβάνει πρὸς ὅλους καί μάλιστα πρὸς ἐμᾶς τοὺς ὀρθόδοξους χριστιανούς Του. Παιδιά μου, νά μείνετε σφικτά καί σταθερά ἐνωμένοι μ' ἐμένα ἐπί τῆς γῆς «ὅσοι ἔν», νά παραμείνετε στήν σωστική καί ἁγιαστική κιβωτό τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας μου, νά κρατήσετε ἀνεξίτηλες τίς ἱερές παραδόσεις τῆς πίστεως καί τοῦ ἔθνους καί νά διατηρήσετε ἀνοικτές καί καθαρές τίς δύο πτέρυγες τῆς ἀγάπης καί τῆς ἐμπιστοσύνης πρὸς ἐμένα γιά νά πετᾶτε ψηλά καί νά καμαρώνετε τά θαυμαστά καί σπουδαῖα τῆς δημιουργίας μου.

Παιδιά μου, ἀπό τό κανάτι τῆς ψυχῆς σας δώστε μου νά πιῶ. Ἰκανοποιήσατε τήν δίψα, τήν πείνα καί τή στέρση τῶν ἐλάχιστων ἀδελφῶν μου καί ἀδελφῶν σας καί ὅταν θά ἔλθω θά σᾶς ἀνταμείψω πλούσια. Θά σᾶς καλέσω μέ τούς εὐλογημένους τοῦ Πατέρα μου, τούς δίκαιους καί ἐκλεκτούς μου, νά κληρονομήσετε τήν ἐτοιμασμένη οὐράνια Βασιλεία μου.

ὦ χριστιανέ καί φίλε ἀναγνώστη! Μὴ παρατρέξεις, μὴ ἀγνοήσεις καί περιφρονήσεις τό αἴτημα αὐτό καί τήν δίψα τοῦ Κυρίου μας. Ἀνταποκρίσου σ' αὐτό καί νά εἶσαι σίγουρος ὅτι θά κερδίσεις πλούσια τήν χαρά καί τή χάρη Του στή ζωή σου, ἀλλά καί τήν οὐράνια παραδείσια πολιτεία Του.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

(ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2018)

Ἡ Κισάμος ἐόρτασε τόν ἐκλεκτό τῆς γόνο

Χαίρεται καί ἐπαγάλλεται ἡ Ἐκκλησία τῆς Κισάμου, ἐορτάζουσα, ὡς γενέθλιος γῆ, τό καύχημα καί κλείσμά της, τόν Ὅσιο Νικηφόρο τόν Λεπρό, ὁ Ὅποιος γεννήθηκε εἰς τό Συρικάρη, ὄμορφο καστανοχώρι τῆς Ἐπαρχίας Κισάμου. Τοῦ Ἐσπερινοῦ χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος, ἐνῶ τῆς πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ. Εὐγένιος, συλλειτουργούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν: Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κ. Δαμασκηνοῦ, Ἱεραπύτνης καί Σητείας κ. Κυρίλλου καί τοῦ Ποιμενάρχου μας κ. Ἀμφιλοχίου. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱ. Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, Πρωτοσύγκελλοι, Ἡγούμενοι, πλῆθος Κληρικῶν καί Μοναστικές ἀδελφότητες ἀπ' ὅλη τήν Κρήτη ἀλλά καί ἐκτός τῆς Μεγαλονήσου, ἔλαβαν μέρος εἰς τήν Ἱερά Πανήγυρη. Πλῆθος

προσκυνητῶν παρά τίς δύσκολες καιρικές συνθήκες καί τό δριμύ ψύχος, κατέκλυσαν τόν Ἱ. Μητροπολιτικό Ναό τῆς Κισάμου τό ἐόρτιο αὐτό διήμερο, μετέχοντας εἰς τήν χαρά τῆς Ἐκκλησίας. Προσκύνησαν τό Ἱερό Λείψανο τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου, προσευχήθηκαν καί ζήτησαν τίς πρεσβείες Του. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος εὐχαριστώντας τοὺς Σεβ. ἁγίους Ἀρχιερεῖς, ὡς καί ὅλους τοὺς μετέχοντες, σημείωσε: «Στούς δύσκολους καί ὀμιχλώδεις καιρούς μας τῶν πολλῶν καί ποικίλων κρίσεων, ὁ Ὅσιος Νικηφόρος ὁ Λεπρός μᾶς δίδει μήνυμα ἐλπίδας καί ζωῆς, καθὼς ὁ βίος καί ἡ πολιτεία Του μᾶς βοηθοῦν νά κατανοήσουμε πού κρύβεται ἡ ἀλήθεια τῆς ζωῆς, τό νόημά της καί ἡ ὁμορφιά της», κατέληξε ὁ Ἐπίσκοπός μας. Τόν θεῖο λόγο διακόνησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ. Εὐγένιος, εὐγενῶς ἀνταποκρινόμενος εἰς τήν παράκληση τοῦ Ἐπισκόπου μας, ὁ ὁποῖος μέ λόγο μεστό καί ζειδωρο, ἀναφέρθηκε εἰς τό πρόσωπο τοῦ ἐορταζομένου Ἁγίου καί τά μηνύματα πού δίδει στόν σύγχρονο κόσμο.

Ἐορτή Θεοφανείων

Ἡ μεγάλη Δεσποτική ἐορτή τῶν Θεοφανείων ἐορτάστηκε ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον καί εἰς τήν Ἱ. Μητρόπολή μας, μέ ρίψη τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τίς παράκτιες Ἐνορίες τῆς Μητροπόλεως. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος προεξήρχε τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱ. Μητροπολιτικό Ναό Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ὅπου τέλεσε καί τήν Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ καί ἐν συνέχειᾳ μετέβη εἰς τήν παραλία τοῦ Τελω-

νείου, όπου τέλεσε την Άκολουθία Άγιασμού των Ύδατων και άκολουθως εις τό λιμάνι του Κολυβαρίου, όπου και εκεί τέλεσε την Άκολουθία του Άγιασμού. Συμμετείχαν οι Δήμαρχοι της περιοχής, Δημοτικοί και Περιφερειακοί Σύμβουλοι και πλήθος πιστών από την εύρύτερη περιοχή. Δεκάδες νέοι και νέες του τόπου ένωσαν την ανάγκη να βουτήξουν στα ήρεμα και γαλανά νερά του Κισαμικού κόλπου και να λάβουν την εύλογία του Τιμίου Σταυρού. Προς όλους ο Έπίσκοπός μας διένειμε έπιστήθιους Σταυρούς.

Κοπή Άγιοβασιλόπιτας - Ύποδοχή πρωτοετών φοιτητών

Πλημμύρισε τό κεντρικό άμφιθέατρο της Όρθοδοξου Άκαδημίας Κρήτης από νιάτα και ζωντάνια κατά την κοπή Άγιοβασιλόπιτας του Ίδρύματος και την ύποδοχή των πρωτοετών φοιτητών του Δήμου Πλατανιά. Η εκδήλωση πραγματοποιείται σε συνεργασία με τόν Δήμο Πλατανιά και την ΟΑΚ. Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Άμφιλόχιος εύλόγησε την Άγιοβασιλόπιτα του Ίδρύματος και διένειμε τά κομμάτια, με τό φλουρί να βρίσκεται εις τό κομμάτι του Οικουμενικού μας Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, του και πνευματικού προστάτου του Ίδρύματος. Άκολούθησαν τά κάλαντα της περιόδου από τό τμήμα της Βυζαντινής και Παραδοσιακής μουσικής του Ωδείου της Ί. Μητροπόλεως μας, (Τμήμα Κολυβαρίου) τά όποια απέδωσαν άριστοτεχνικά. Άκολούθως ο Έπίσκοπός μας άπηύθυνε χαιρετισμό προς τούς έπιτυχόντες στά ΑΕΙ και ΤΕΙ της Χώρας μας, σημειώνοντας: «Νά

θυμάστε πώς ή ζωή δέν χαρίζεται, αλλά κερδίζεται. Νά άγωνίζεστε κόντρα στό πνεύμα και τό ρεύμα των καιρών, νά θέτετε στόχους όμορφους και ψηλούς στην ζωή σας και νά μήν συμβιβάζεστε με κατεστημένα και συστήματα. Νά πιστεύετε στην δύναμη του Θεού και της ψυχής σας και ή ζωή θά σας άνταμείψει», κατέληξε ο Έπίσκοπός μας, εύχόμενος προς παιδιά, γονείς και εκπαιδευτικούς, καλή και δημιουργική ή νέα χρονιά. Άκολούθησε χαιρετισμός από τόν Δήμαρχο Πλατανιά κ. Ί. Μαλανδράκη, τόν εκπρόσωπο της ANEK Lines, ή όποια προσέφερε από ένα εισιτήριο με έπιστροφή σε κάθε έπιτυχόντα, και τόν Γενικό Δντή της ΟΑΚ Δρ. Κωνσταντίνο Ζορμπά.

Ή AVIN OIL S.A.- Motor Oil (HELLAS) και ο Όμιλος «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ» στηρίζουν τό Άννουσάκειο Ίδρυμα

Πέντε (5) τόνους πετρέλαιο προσέφερε στό Άννουσάκειο Ίδρυμα της Ί. Μητροπόλεως μας ή εταιρεία Avin Oil S.A. - Motor Oil (Hellas) και άλλους τέσσερις (4) τόνους ο Όμιλος «Ελληνικά Πετρέλαια» για την κάλυψη άναγκών θέρμανσης του Ίδρύματος, τό όποιο θερμάνει τίς 4.200 τ.μ. πού περιλαμβάνουν οι έγκαταστάσεις του. Ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Άμφιλόχιος, Πρόεδρος του Δ.Σ. του Ίδρύματος, σημείωσε: «Πολλές και από καρδιάς οι εύχαριστίες

μας προς τούς κ. Βαρδή Ί. Βαρδινογιάννη και κ. Γεώργιο Ί. Βαρδινογιάννη, ως επίσης και προς τόν Όμιλο «Ελληνικά Πετρέλαια» για την προσφορά της άγάπης τους εις την κάλυψη μέρους των άναγκών θέρμανσης των έγκαταστάσεων του Άννουσάκειου».

Έορτή Άγίου Μακαρίου

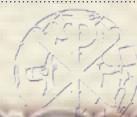
Κατά την έορτή του Όσίου Μακαρίου του Αιγύπτιου, έορτάζει και τό όμώνυμο σπήλαιο τό όποιο εύρίσκεται άνωθεν της Όρθόδοξου Άκαδημίας. Του Έσπερινού χοροστάτησε ο Έπίσκοπός μας, ο όποιος εις τόν σύντομο χαιρετισμό του, άναφέρθηκε εις την άξια του λιτού και άσκητικού βίου. Μαθητές της Πατριαρχικής Σχολής Κρήτης μετά του Διευθυντού και καθηγητών τους πλαισίωσαν τό ψαλτήρι. Του Έσπερινού άκολούθησε φιλοξενία στους χώρους της Άκαδημίας και άναφορά από τόν Διευθυντή Δρ. Κ. Ζορμπά και την έπιστημονική συνεργάτιδα του Ίδρύματος κ. Λαρεντζακη εις τό πρόγραμμα της Άκαδημίας «Πρόσωπο προς πρόσωπο».

Ο Όσιος Νικηφόρος ο Λεπρός εις την Ί.Μ. Άργολίδος

Κατόπιν προσκλήσεως του Σεβ. Μητροπολίτου Άργολίδος κ. Νεκταρίου, ο Έπίσκοπός μας μετέφερε τό Ίερό Λείψανο του Όσίου Νικηφόρου του Λεπρού εις την Ί. Μητρόπολη Άργολίδος. Η ύποδοχή του Ίερού Λείψανου πραγματοποιήθηκε εις την ιστορική πόλη του Άργους, ένώπιον του Ί. Ναού του Άγίου Πέτρου, Έπισκόπου Άργους, υπό του Σεβ. Μητροπολίτου Άργολίδος κ. Νεκταρίου, του ιερού κλήρου και του εύσεβους λαού του Άργους. Άκολούθησε μέγας πανηγυρικός Έσπερινός, χοροστατούντος του Έπισκόπου μας, όπου ο έπιχώριος Μητροπολίτης κ. Νεκτάριος, καλωσόρισε τόν Έπίσκοπό μας και εξέφρασε την χαρά του για την εύλογία έλεύσεως του Ίερού Λείψανου του Όσίου Νικηφόρου, καθώς όπως ειπε: «Είμαι ιδιαίτερα συγκινημένος από τόν πολυάθλο βίο του Όσίου Νικηφόρου, του άσημου αυτού άνθρώπου του Θεού, ή καρτερία και ύπομονή του Όποίου τόν κατέστησαν δοχείο χάριτος και εύλογίας». Τό Ίερό Λείψανο παρέμεινε εις τόν Ί. Ναό του Άγίου Πέτρου, Έπισκόπου Άργους επί τριήμερο, καθώς ή συμμετοχή και προσέλευση του κόσμου ήταν ιδιαίτερα αύξημένη άφου κατέκλυσαν τόν περικαλλή Ί. Ναό του Άγίου Πέτρου πλήθη προσκυνητών από Άθήνα, τίς όμορες Ί. Μητροπόλεις και Νομούς. Τίς έπόμενες ήμέρες ο Σεβ. Μητροπολίτης Άργολίδος κ. Νεκτάριος, μετέφερε τό Ί. Λείψανο, προς εύλογία και Άγιασμό και εις τίς άλλες πόλεις της Ί. Μητροπόλεως του, όπως Νέα Κίο, Λιγουριό και Ναύ-

πλιο. Τό τριήμερο της παραμονής του εις τό Άργος ὁ Ἐπίσκοπός μας συλλειτουργήσε μετά τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀργολίδος κ. Νεκταρίου καί ὁμίλησε εἰς τό πολυπληθές ἐκκλησίασμα, ἀναφερόμενος εἰς τόν βίο καί τήν πολιτεία τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου, εὐχαριστώντας τόν ἐπιχώριο Μητροπολίτη γιά τήν πρόσκληση.

Ἑορτή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἀκαδημία Κρήτης τίμησε τή μνήμη τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν μέ μιά σεμνή ἐκδήλωση πού ἔλαβε χώρα στή μεγάλη συνεδριακή αἴθουσα τῆς ΟΑΚ, ἔπειτα ἀπό τό κάλεσμά της πρός ὅλους τοὺς ἐκπαιδευτικούς καί τοὺς Συλλόγους Γονέων καί Κηδεμόνων τῶν ἐπαρχιῶν Κισάμου καί Σελίνου. Ἡ ἐκδήλωση ἄρχισε μέ χαιρετισμό ἀπό τόν Γεν. Διευθυντή τοῦ Ἰδρύματος, Δρ Κωνσταντῖνο Ζορμπᾶ, ὁ ὁποῖος καλωσόρισε τοὺς παρευρισκόμενους, ἀφοῦ πρῶτα ἐψάλη τό Ἀπολυτίκιο τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τονίζοντας: «Σήμερα τιμοῦμε καί σεβόμεθα τόν ἄνθρωπο - ἐκπαιδευτικό πού ἀγωνίζεται γιά τήν ἐλευθερία καί τήν παιδεία», καθώς τό βασικό ἔργο τῆς ΟΑΚ εἶναι «νά δημιουργεῖ εὐκαιρίες καί κίνητρα ὥστε ν' ἀρθρῶνουν τό δικό τους λόγο, ὅσοι δέν ἔχουν δικό τους βῆμα ἐλεύθερης ἔκφρασης». Ἀκολούθησε χαιρετισμός ἀπό τοὺς Δημάρχους Πλατανιά καί Κισάμου κ. Ἰ. Μαλανδράκη καί Θ. Σταθάκη. Κεντρικός ὁμιλητής τῆς τιμητικῆς αὐτῆς ἐκδήλωσης ἦταν ὁ κ. Γεώργιος Καλαντζής, Γεν. Γραμματέας Ὁρησκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Ἐρευνας καί Ὁρησκευμάτων, ὁ ὁποῖος σημείωσε πῶς «ὁ σεβασμός δέν μαθαίνεται μόνο στό σχολεῖο, ἀλλά κυρίως στήν οἰκο-

γένεια». Κατά τόν κ. Καλαντζή, «Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες εἶχαν τήν τόλμη νά κάνουν τό κρίσιμο ἄλλα στό μέλλον γιατί ἡ προσφορά τῆς Ἐκκλησίας βασίζεται στήν πίστη καί στήν ἀγάπη, μιά πραγματικότητα πού μᾶς φέρνει πίσω στοὺς Τρεῖς Ἱεράρχες καί σέ αὐτό πού ἐξέφρασαν στή δική τους ἐποχή», τονίζοντας πῶς «ὁ Ἑλληνισμός ὅσο ἀνοίγεται στόν κόσμον σάν τόν Ὀδυσσεῦ, μπορεῖ νά προχωρήσει πρός τό μέλλον, ἐνῶ τό ἀντίθετο συμβαίνει ὅταν ἐμμένει στή στείρα πραγματικότητα». Τήν ἐκδήλωση ἔκλεισε ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος, Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τίς θερμές του εὐχαριστίες πρός τόν κεντρικό ὁμιλητή, καθώς καί τή χαρά του γιά τήν παρουσία τῶν ἐκπαιδευτικῶν στήν ἐν λόγω ἐκδήλωση, σημειώνοντας: «...στήν ἀπόφαση, ἡ ἡμέρα τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν νά καθιερωθεῖ ὡς ἡμέρα ἀργίας, ἔρχεται ἡ ἀπάντηση τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, πῶς: «ὁ ἀργός νοῦς ρέπει πρός τό κακό», ὑπογραμμίζοντας, ἐπίσης, «οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες ἔδωσαν τά φῶτα τοὺς σέ μιά σκοτεινὴ ἐποχή, ἀνοίγοντας τόν δρόμο τῆς ζωῆς», καθώς «ὁ ἀληθινός σκοπός τοῦ σχολεῖου εἶναι ἡ δημιουργία ἐλεύθερων ἀνθρώπων ἐναντία σέ κάθε σύστημα».

Νέο ὑπερσύγχρονο

Φυσικοθεραπευτήριο στό Ἄννουσάκειο
Μέ Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία, ἡ ὁποία τελέστηκε εἰς τόν ἱστορικό Καθεδρικό Ἱ. Ναό Ἁγ. Σπυριδωνος, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Ἀμφιλοχίου καί μνημόσυνο τῶν μεγάλων εὐεργετῶν, εὐεργετῶν καί δωρητῶν τοῦ Ἄννουσάκειου Ἰδρύματος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως μας, ἄρχι-

σαν οἱ ἐπετειακές ἐκδηλώσεις πενήντα καί πλέον χρόνων (1967-2018) λειτουργίας, προσφοράς καί διακονίας τοῦ Ἄννουσάκειου Ἰδρύματος πρός τόν πάσχοντα συνάνθρωπο. Τῆς Θείας Λειτουργίας ἀκολούθησαν τά ἐγκαίνια τοῦ νέου ὑπερσύγχρονου Φυσικοθεραπευτηρίου τοῦ Ἰδρύματος, εὐγενῆς χορηγία τοῦ Ἰδρύματος «Σταῦρος Νιάρχος», δαπάνης 250.000,00€, τό ὁποῖο περιλαμβάνει: ἀνακαίνιση χώρου φυσικοθεραπευτηρίου, κατασκευή θερμαινόμενης θεραπευτικῆς πισίνας, τσακούζι, ὑδρομασάζ, καί ὑπερσύγχρονα μηχανήματα φυσικοθεραπείας, ἀποκατάστασης. Τόν Ἀγιασμό τέλεσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος, Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἄννουσάκειου Ἰδρύματος, ὁ ὁποῖος στόν χαιρετισμό του ἐξέφρασε δοξολογία καί εὐχαριστία στόν Ἅγιο Τριαδικό Θεό γιά τήν 50ετή πορεία καί διακονία τοῦ Ἄννουσάκειου στόν ἐμπερίστατο καί ἀναγκασμένο συνάνθρωπο, μνημονεύοντας εὐχαριστικά καί καρδιακά τόν ὁραματιστή τοῦ Ἰδρύματος, στήν πρώτη του μορφή, μακαριστό Μητροπολίτη Κισάμου καί Σελίνου κυρό Εἰρηναῖο, ὡς καί ὅλους τοὺς μεγάλους εὐεργέτες, δωρητές, χορηγούς, συνοδοιπόρους, φίλους καί ἀρωγούς, πού διαχρονικά στήριξαν καί συνεχίζουν νά στηρίζουν τό Ἰδρυμα (Κοινωνοφελῆ Ἰδρύματα, Ἐταιρεῖες, Φορεῖς, φυσικά πρόσωπα). Εὐχαρίστησε τόν Ὑπουργό Ναυτιλίας καί Νησιωτικῆς Πολιτικῆς κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή, ὁ ὁποῖος καί ἐκπροσώπησε τήν Ἑλληνική Κυβέρνηση, ἐπίσης τόν παρόντα Περιφερειάρχη Κρήτης κ.

Σταῦρο Ἀρναουτάκη, καθώς ἡ Περιφέρεια Κρήτης ἐνισχύει καί στηρίζει τό πολύπλευρο κοινωνικό, προνοιακό καί φιλανθρωπικό ἔργο τοῦ Ἄννουσάκειου, ὡς καί τοὺς Δημάρχους τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφέρειας. Ἰδιαίτερα εὐχαρίστησε τό Ἰδρυμα «Σταῦρος Νιάρχος» γιά τήν μεγάλη αὐτή προσφορά του καί ἀνακοίνωσε, τέλος, τήν μεγάλη, ἐπίσης, προσφορά - χορηγία τοῦ Ἰδρύματος «Ἰωάννης Λάτσης» γιά τήν κατασκευή Μονάδας Αὐξημένης Φροντίδας ἐντός τοῦ Ἄννουσάκειου. Χαιρετισμούς ἀπεύθυναν ὁ Ἐκπρόσωπος τῆς Κυβέρνησης, Ὑπουργός Ναυτιλίας κ. Κουρουμπλή, ὁ ὁποῖος ἀναφερόμενος εἰς τόν Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Ἀμφιλόχιο σημείωσε: «Αὐτό τό Ἰδρυμα ἀποτελεῖ πρότυπο Κέντρο πού ἔχει μέσα του ψυχὴ καί ἔμπνευση», ἐπίσης ὁ Περιφερειάρχης Κρήτης κ. Σταῦρος Ἀρναουτάκης, ὁ Δήμαρχος Κισάμου κ. Θεόδωρος Σταθάκης, ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Προέδρου τῆς Ν.Δ., ἡ ἐκπρόσωπος τοῦ Ἰδρύματος «Σταῦρος Νιάρχος» κ. Ἀσημίνα Κουτρομπούση, ὡς καί ὁ κ. Μανώλης Σκουλάκης, Ὑφυπουργός Ὑγείας τό 1993, ὁ ὁποῖος εἶχε στηρίξει τό Ἰδρυμα.

Ὁ Ἐπίσκοπός μας στό Ἅγιον Ὄρος

Ἐπιστρέφοντας ἐκ Φαναρίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος, καθώς τήν περίοδο αὐτή μετέχει ὡς Συνοδικό Μέλος εἰς τήν Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδο τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου, μετέβη εἰς τό Ἅγιον Ὄρος, μετ' ὀλιγομελοῦς ὁμίλου προσκυνητῶν. Κατά τό διήμερο προσκύνημά του ἐπισκέφθηκε τήν Ἱερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου, ὅπου καί εὐχήθηκε εἰς τόν ἄγοντα τά ὀνομαστήρια τοῦ Πανοσιολ. Καθηγούμενο

της Μονής, Γέροντα Έφραϊμ, και προεξήρχε της Κυριακάτικης Θείας Λειτουργίας, συλλειτουργούντος και του Θεοφιλεστάτου Χωροεπισκόπου Άμαθούντος κ. Νικολάου. Προσκύνησε, επίσης, την Παναγία την Γερόντισσα εις την Ί. Μονή Παντοκράτορος, όπου και προεξήρχε της Ίερας Άγρυπνίας επί τη έορτή των Τριών Ίεραρχών (παλαιό Ήμερολόγιο), συλλειτουργούντος και του Καθηγουμένου της Μονής Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτου κ. Γαβριήλ.

Έσπερινός της Συγχωρήσεως εις την Ί. Πατριαρχική Μονή Γωνιάς

Στην Ί. Πατριαρχική Μονή Όδηγητριάς Γωνιάς τελέστηκε και φέτος ο Έσπερινός της Συγχωρήσεως, χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Άμφιλοχίου, με την συμμετοχή όλου του Ί. Κλήρου της Ί. Μητροπόλεως μας. Του Έσπερινού ακολούθησε πνευματική όμιλία υπό του Αιδεσ. Πρωτοπρ. π. Άθανασίου Μελισσάρη, Ψυχολόγου - Ψυχοθεραπευτού, Καθηγητού των Παν/μίων Άθηνών και Βοστώνης, ο οποίος μίλησε με θέμα: «*Η Κυριακή της συγγνώμης ως δυναμικό μέγεθος ζωής*». Ο όμιλητής, με λόγο μεστό και άμεσο, αναφέρθηκε εις την λυτρωτική δύναμη της συγχωρήσεως, σημειώνοντας μεταξύ άλλων: «*Η συνείδηση του ανθρώπου εγείρει τάσεις και ένοχές, αλλά και έγρήγορη μετάνοια. Η συγγνώμη δηλώνει την πάλη του ανθρώπου με τό έγώ του, αφού ή ένωση με τον Χριστό σημαίνει νίκη του έγώ, δηλ. να δώσεις στον άλλο τόπο στην καρδιά σου. Η Έκκλησία υπάρχει για να προσφέρει την ζωή στον θάνατο*», κατέληξε ο καταξιωμένος όμιλη-

της. Ακολούθως ο Έπίσκοπός μας χαιρέτισε και εύχαρίστησε τον όμιλητή, σημειώνοντας «*πώς ή όμορφη και κατανυκτική αυτή περίοδος της Μεγάλης Σαρακοστής είναι εύκαιρία μέσω της συγχωρήσεως «να άνέβουμε στό ξέφωτο της ζωής και της χαράς για να μπορεί ή πορεία μας να είναι πορεία προς τό Άνέσπερο Φώς*», εύχόμενος καρποφόροι και μεστοί οι πνευματικοί άγώνες της περιόδου. Πλήθος πιστών από την εύρύτερη περιοχή συμπροσευχήθηκαν, άκουσαν μετά πολλής προσοχής την όμιλία και μετείχαν εις τον άσπασμό της Συγχωρήσεως, ο οποίος ακολούθησε.

Έορτή της Όρθοδοξίας στην ιστορική Ί. Σταυροπηγιακή Μονή Γωνιάς

Έκατοντάδες πιστοί απ' όλο τον Νομό Χανίων κατέκλυσαν την Ίερά Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή Όδηγητριάς Γωνιάς για τον έορτασμό της μεγάλης έορτής της Όρθοδοξίας. Μετείχαν εις την Θεία Λειτουργία, της οποίας προεξήρχε ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Άμφιλόχιος, κοινώνησαν των Άχράντων Μυστηρίων και ακολούθησαν την λιτάνευση περίξ της Μονής, κρατώντας Ίερές Εικόνες. Κατά την διάρκεια της Θ. Λειτουργίας έκτός των πατέρων της Μονής μετείχε και ο Πανοσ. Αρχιμ. κ. Νικάνωρ, Καθηγούμενος της Ί. Μονής Άγίας Τριάδος Σπαρμού Όλύμπου, αναγνώσθηκε ή Έγκύκλιος της Ίερας Έπαρχιακής Συνόδου της Έκκλησίας Κρήτης, ή οποία ανέφερε μεταξύ άλλων: «*Η Ίερά Σύνοδος, καλεί όλους τους Χριστιανούς της Μεγαλονήσου Κρήτης, σήμερα, καθώς έορτάζουμε τον θρίαμβο της Όρθοδοξίας, να αναθεωρήσουμε*

τις λανθασμένες πτυχές της ζωής και των έπιλογών μας. Να έχομε έμπιστοσύνη στην Έκκλησία, ή οποία μπορεί να διακρίνει και να διασφαλίσει τό άληθινά Όρθόδοξο από τό "δήθεν", τό αύθεντικό από τό ψεύτικο, τό πνευματικά υγιές από τό άρρωστο, τό ένάρετο από τό ύποκριτικό».

Έορτή

της Όρθοδόξου Άκαδημίας Κρήτης

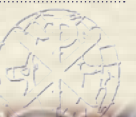
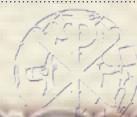
Την Κυριακή της Όρθοδοξίας και μετά την πανηγυρική Θεία Λειτουργία πού τελέστηκε εις την Ί. Πατριαρχική Μονή Όδηγητριάς Γωνιάς, προεξάρχοντας του Έπισκόπου μας κ. Άμφιλοχίου, ακολούθησε πανηγυρική έκδήλωση εις την Όρθόδοξο Άκαδημία Κρήτης, καθώς ή Κυριακή της Όρθοδοξίας έχει καθιερωθεί για τό Ίδρυμα ως ή επίσημη έορτή του. Ο φετινός έορτασμός έχει ένα ιδιαίτερα έορταστικό και έπετειακό χαρακτήρα, καθώς συμπληρώνονται 50 έτη από της ίδρύσεως της Όρθοδόξου Άκαδημίας Κρήτης (1968-2018). Κεντρικός όμιλητής της έκδηλώσεως ο έλλογιμώτατος Δρ Άλέξανδρος Παπαδερός, συνιδρυτής

και πρώτος Γενικός Διευθυντής του Ίδρύματος, ο οποίος παρουσίασε τό -γεμάτο συμβολισμό- θέμα: «*Κυριακή της Όρθοδοξίας στην Ίερά Μονή Γωνιάς και στην Όρθόδοξο Άκαδημία Κρήτης. Οι πεντηκοστοί έορτασμοί. Μνήμη-Εύχαριστία-Εύχή*». Η έκδήλωση άρχισε με χαιρετισμό του Γεν. Δντή του Ίδρύματος Δρ Κωνσταντίνου Ζορμπά, ο οποίος καλωσόρισε τους παρευρισκομένους τονίζοντας πως: «*...ή σημερινή έορτή της Όρθοδοξίας μάς προσκαλεί να αναστηλώσουμε στη συνείδησή μας και στην καρδιά μας την άληθινή εικόνα Έκείνου, ο Όποιος με τό αίμα της θυσίας Του ανακαινίζει τό άρχέτυπον κάλλος και αναπλάθει την ώραιότητα του ανθρώπου*». Ακολούθως, ο κεντρικός όμιλητής Δρ Άλέξανδρος Παπαδερός έκανε μια ιστορική αναδρομή στις αντίστοιχες έπετειους του Ίδρύματος, καθώς «*ή δύναμη της Έκκλησίας βασίζεται στην άγάπη, τη θυσία και τη χάρη*». Μετά τό πέρας της ιστορικής αυτής όμιλίας, ο κ. Ζορμπάς αφού εύχαρίστησε τον όμιλητή, σημείωσε μεταξύ άλλων πως, «*τό μυαλό μας σήμερα στρέφεται προς τον Παναγιώτατο Οίκουμενικό Πατριάρχη μας κ.κ. Βαρθολομαίο Α΄, ο οποίος στηρίζει ποικιλοτρόπως την ιδέα της οίκουμενικότητας της Όρθοδοξίας και τό έργο του Ίδρύματος και έκφράζει τό σύνολο της πολιτιστικής κληρονομιάς της Όρθοδοξίας*». Την έκδήλωση έκλεισε ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Άμφιλόχιος και Πρόεδρος του Ίδρύματος, ο οποίος τόνισε τη βαρύνουσα σημασία της σημερινής ήμέρας της έορτής της Όρθοδοξίας για τον σύγχρονο άνθρωπο, εύχόμενος ή ΟΑΚ να συνεχίσει την πορεία της προς τό μέλλον, διακονώντας τό μυστήριο του Πολιτισμού. Την Ίερά Έπαρχιακή Σύνοδο της Έκκλησίας Κρήτης εκπροσώπησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Κυδωνίας και Αποκορώνου κ. Δαμασκηνός. Μετά τό πέρας της έκδηλώσεως ακολούθησε επίσημο Γεύμα προς όλους τους συμμετέχοντες, προσφορά του Ίδρύματος.

Κατανυκτικοί Έσπερινοί

Χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Άμφιλοχίου και με την συμμετοχή του Ίερού Κλήρου της Ί. Μητροπόλεως μας και πλήθους πιστών από την εύρύτερη

περιοχή, τελέστηκαν και φέτος οι Κατανυκτικοί Έσπερινοί, εις τόν Ί. Μητροπολιτικό μας Ναό και εις τόν Ί. Καθεδρικό Ναό του Αγίου Σπυρίδωνος, έναλλάξ. Του Έσπερινού άκολουθούσε πνευματική όμιλία υπό έμπείρων και καταξιωμένων πνευματικών - όμιλητών, οι όποιοι άνέπτυσαν τά θέματα τους. Οι όμιλητές και ή θεματολογία τους, κατά τήν σειρά των Κυριακών, είχε ως έξής: Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης κ. Νικάνωρ, 'Ηγούμενος Ί. Μονής Αγ. Τριάδος Σπαρμού, «*Η έν κρυπτώ ζωή*», Αιδεσιμολ. Πρωτοπρ. π. Ευάγγελος Παπανικολάου, «*Παίδες έν καμίνω. Νηστεία, έξομολόγηση, προσευχή, θέα Θεού*», Αιδεσιμολ. Πρωτοπρ. π. Χαράλαμπος Παπαδόπουλος, «*Όταν ό πόνος γκρεμίζει αύταπάτες*», Αιδεσιμολ. π. Δημήτριος Καταπίδης, Έφημέριος Ί. Ν. Αγ. Παντελεήμονος Άμπεριάς, «*Τό μυστήριο τής Ίασης*», Πανοσ. Αρχιμ. κ. Καλλίνικος, 'Ηγούμενος Ί. Μονής Ταξιαρχών Αϊγιαλείας, «*Η εύλαλος σιωπή*».

Τό Ίδρυμα «ΜΠΟΔΟΣΑΚΗ» στηρίζει τό Άννουσάκειο

Τό Ίδρυμα «Μποδοσάκη» προστίθεται στα Ίδρύματα που στηρίζουν και ενισχύουν τό πολυδιάστατο κοινωνικό και προνοιακό έργο του Άννουσάκειου Ίδρύματος τής Ί. Μητροπόλεως μας, τό όποιο καθημερινά περιθάλλει, φροντίζει και ανακουφίζει εκατοντάδες ευεργετούμενους, μέσα από τις προνοιακές και κοινωνικές δομές και δράσεις του. Άξιολογώντας τό Ίδρυμα «Μποδοσάκη» τήν ποιότητα και διαχρονικότητα του έργου του Άννουσάκειου, τό όποιο τό παρελθόν έτος συμπλήρωσε 50 χρόνια άγαπητικής και θυσιαστικής διακο-

νίας προς τόν πάσχοντα και έμπερίστατο συνάνθρωπο, άποφάσισε όπως στηρίζει οικονομικά τό Ίδρυμα, ενισχύοντας τήν κοινωνική κουζίνα του, ή όποία προσφέρει 1500 μερίδες φαγητού έβδομαδιαίως, ως και τό κοινωνικό του παντοπωλείο, τό όποιο τό 2017 διένειμε 24.000 κιλά τρόφιμα σε περισσότερες από 150 οικογένειες, 700 πακέτα μέ γλυκίσματα, είδη ρουχισμού σε 190 οικογένειες, κλινοσκεπάσματα και στρώματα σε 65 οικογένειες, ως και άλλα είδη πρώτης άνάγκης σε πλήθος άλλων περιπτώσεων. Ό Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Άμφιλόχιος, Πρόεδρος του Δ.Σ. του Άννουσάκειου, εξέφρασε τις πολλές εύχαριστίες του προς τό Ίδρυμα «Μποδοσάκη», τόν Πρόεδρο κ. Δημήτρη Σ. Βλαστό, ως και όλα τά μέλη του Δ.Σ., καθώς όπως σημείωσε: «*Η εύγενής αύτή χειρονομία άγάπης του Ίδρύματος "Μποδοσάκη", τό όποιο από καρδιάς εύχαριστούμε, φανερώνει ότι άκόμα και στους άφωτους και άπέλπιδες καιρούς μας, υπάρχουν άνθρωποι μέ εύαισθησίες και εύγένεια ψυχής που, έκ του περισσεύματος τής καρδιάς τους, προσφέρουν χαρά, άγάπη, έλπίδα, ζωή, σε πρόσωπα που χρήζουν στήριξης και άρωγής. Μακάρι νά υπάρξουν και άλλοι μιμητές τέτοιων προσφορών άγάπης*», κατέληξε ό Έπίσκοπός μας.

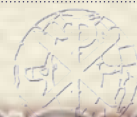
Σέ Σχολικές Μονάδες και Κέντρα Ύγείας ή Κινητή Ίατρική Μονάδα του Άννουσάκειου

Στοχεύοντας στην προαγωγή τής ύγείας στό παιδί και τήν οικογένεια και κατόπιν έκδοσης άδειας εισόδου στις Σχολικές Μονάδες από τό Ύπουργείο Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, όπως και όλων των σχετικών έγκρίσεων από τήν Δ/νση Α/θμιας Έκπαίδευσης Ν. Χανίων, συνεχίζει τις προγραμματισμένες επισκέψεις της σε Σχολικές Μονάδες τής ευρύτερης περιοχής ή Κινητή Ίατρική Μονάδα τής Ί. Μητροπόλεως μας, εύγενής χορηγία τής Ί. Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου. Τίς ήμέρες αυτές επισκέφθηκε τό 5/θέσιο Δημοτικό Σχολείο Δραπανιά, όπου υλοποιήθηκε πρωτοβάθμια ίατρική εξέταση στους 60 μαθητές του. Τήν Κινητή Ίατρική Μονάδα στελέχωσαν οι έθελοντές ιατροί του Ίατρικού Συλλόγου Χανίων: κ. Νικηφόρος Μαλακωνάκης,

παιδιάτρος του Κ. Υ. Κισάμου, κ. Στυλιανός Παπαδάκης, όδοντίατρος Κ. Υ. Κισάμου και ό κ. Μιχάλης Σταγκουράκης, παιδίατρος. Στην δράση συμμετείχε και τό προσωπικό του Προγράμματος «Βοήθεια στό σπίτι Κισάμου» τής Ί. Μητροπόλεως μας. Η Ίατρική εξέταση από τόν παιδίατρο περιλάμβανε: έλεγχο ζωτικών σημείων, έλεγχο άρτηριακής πίεσης, όξυγόνου, άκρόαση καρδιάς, πνευμόνων, έλεγχο βάρους, ύψους, έλεγχο ιστορικού έμβολιασμού, εξέταση μέ ώτοσκόπιο, καθώς και εξέταση όφθαλμών μέ φώς. Παράλληλα ή εξέταση από τόν όδοντίατρο περιλάμβανε: έκπαίδευση και έλεγχο άτομικά τής στοματικής ύγιεινής των μαθητών, μέ επικέντρωση στην πρόληψη των νόσων τής στοματικής κοιλότητας. Επίσης σε συνεργασία μέ τήν 7η Ύγειονομική Περιφέρεια Κρήτης και τό Γενικό Νοσοκομείο Χανίων «Ό Άγιος Γεώργιος», συνεχίζονται οι Ίατρικές επισκέψεις μέ τήν Κινητή Ίατρική Μονάδα του Άννουσάκειου, στα πλαίσια του Πρωτοκόλλου Συνεργασίας που υπέγραψαν οι δύο αύτοί Φορείς για τήν αναβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Ύγείας στην ευρύτερη περιοχή του Νομού Χανίων. Τήν φορά αύτή ή Κινητή Ίατρική Μονάδα μετέβη στό Κέντρο Ύγείας Κισάμου, στελεχωμένη από διεπιστημονική ίατρική ομάδα που άποτελούνταν από τούς Ίατρούς: κ. Μαρία Σταυρουλάκη, Έπιμελήτρια Α΄ Καρδιολογικής Κλινικής του Γ.Ν. Χανίων, κ. Μιχαήλ Μοσχονά, πνευμονολόγο, φυμα-

τιολόγο του Γ. Ν. Χανίων, μέ τήν συμμετοχή και του έπιστημονικού προσωπικού του Άννουσάκειου Ίδρύματος. Στα πλαίσια τής άνωτέρω έπίσκεψης διενεργήθηκε δωρεάν προληπτική ίατρική εξέταση σε 13 περιστατικά από τόν πνευμονολόγο και σε 15 περιστατικά από τήν καρδιολόγο, μέ τήν χρήση του υπερέγχρονου ίατρικού έξοπλισμού που διαθέτει ή Κινητή Ίατρική Μονάδα. (Ύπέρηχο, καρδιογράφο, καρδιολογικό Doppler, ώτοσκόπιο, όφθαλμοσκόπιο, λαρυγγοσκόπιο, μόνιτορ άσθενή, σπιρόμετρο, κ.ά.). Ό Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Άμφιλόχιος, Πρόεδρος του Δ.Σ. του Άννουσάκειου Θεραπευτηρίου, εύχαρίστησε τούς έθελοντές ιατρούς που στελεχώνουν τήν Ίατρική Μονάδα, καθώς και τόν Διοικητή του Γενικού Νοσοκομείου Χανίων κ. Μηνά Βουλγαρίδη, για τήν άριστη συνεργασία και τήν ουσιαστική συμβολή του στην υλοποίηση των ίατρικών αυτών επισκέψεων στα Κ.Υ. του Νομού Χανίων, σημειώνοντας: «*Στόχος του Άννουσάκειου Ίδρύματος είναι ή Κινητή Ίατρική Μονάδα, σε συνεργασία μέ τήν 7η ΥΠΕ, τό Γενικό Νοσοκομείο Χανίων, τήν Τοπική Αυτοδιοίκηση, τόν Ίατρικό Σύλλογο Χανίων, τά Κέντρα Ύγείας, τις Δ/νσεις Α/θμιας και Β/θμιας Έκπαίδευσης, όπως συνεχίζει νά καλύπτει τις ίατρικές και κοινωνικές άνάγκες, άναγκασμένων συνανθρώπων μας που δέν έχουν άμεση πρόσβαση σε οργανωμένες Μονάδες Ύγείας*». Έπιπροσθέτως εξέφρασε τις πολλές εύχαριστίες του προς τόν Καθηγούμενο τής Έρας Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου, Γέροντα Έφραίμ, καθώς, όπως είπε: «*Η προσφορά τής δικής του άγάπης χαρίζει στους εκατοντάδες άποδέκτες τής δομής αύτης πρόσβαση στην πρωτοβάθμια και όχι μόνον περίθαλψη και πρόληψη. Στους άφιλόλητους και άπαράκλητους καιρούς μας, των πολλών και ποικίλων κρίσεων, ή Έκκλησία άπαντά μέ έργα άγάπης, άγκαλιάζοντας και ανακουφίζοντας τόν άνθρωπο στό σύνολό του και όχι μονοδιάστατα*», κατέληξε ό Έπίσκοπός μας.

ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΙΕΡΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΟΥ ΝΑΟΥ ΟΣΙΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΛΕΠΡΟΥ

Μετά τήν χειμερινή περίοδο, ή οποία δέν επέτρεψε τήν πρόοδο τών έργων, λόγω τών δυσμενών καιρικών συνθηκών, συνεχίζονται πλέον μέ ικανοποιητικούς ρυθμούς, οί εργασίες ανέγερσης του Ίερού προσκυνηματικού Ναού, ό οποίος είναι αφιερωμένος εις τόν Όσιο Νικηφόρο τόν Λεπρό, εις τήν γενέτειρά Του, τό όμορφο Συρικόρι, καστανοχώρι τής Έπαρχίας Κισάμου. Τήν ευθύνη και τόν συντονισμό τών εργασιών έχει ή Έρανική Έπιτροπή, ή οποία έχει συσταθεί και μετέχουν θεσμικά πρόσωπα όπως: ό Δήμαρχος Κισάμου, ό Αρχιερατικός Έπίτροπος Δυτ. Κισάμου, κ.ά., μέ τήν αναφορά της εις τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλόχιο.

Τά θυρανοίξια του Ίερού Ναού προγραμματίζεται νά πραγματοποιηθούν τήν πρώτη εβδομάδα του μηνός Όκτωβρίου του τρέχοντος έτους. Συγκινητικές οί μαρτυρίες ως και ή προσφορά ανθρώπων που έχουν ευεργετηθεί από τήν παρουσία του Όσίου Νικηφόρου εις τήν ζωή των. Ήδη έχουν προσφερθεί δωρητές για τό τέμπλο, τίς Εικόνες, τά καντήλια, τό καμπαναριό, τίς καμπάνες. Υπάρχει όμως και ό λοιπός έξοπλισμός της Ναού, όπως: ιερά σκεύη, δύο εικονοστάσια, στασίδια, ψαλτήρι, αρχιερατικός θρόνος, πολυέλαιοι, πάτωμα, πόρτες, παράθυρα, κ.ά. άναγκαία και άπαραίτητα για τήν ολοκλήρωση του Ί. Ναού, για νά μπορεί νά προσφερθεί σέ δημόσια λατρεία και χρήση.

Πρός τόν σκοπό αυτό ή Έρανική Έπιτροπή έχει άνοιξει ειδικό λογαριασμό εις τήν Έθνική Τράπεζα της Ελλάδος, (GR4301103900000039029609078 - Ί.Ν. Αγ. Κων/νου Συρικούριου), όπου, όσοι επιθυμούν, μπορούν νά προσφέρουν έκ του περισσεύματος της αγάπης των, συμβάλλοντας εις τήν κάλυψη τών πολλών έξόδων που απαιτούνται για τόν έξοπλισμό και τήν ολοκλήρωση του Ίερού Προσκυνηματικού Ναού του Όσίου Νικηφόρου του Λεπρού.

Περαιτέρω ενημέρωση-πληροφορίες:

Όσιολ. Ίερομόναχος π. Χρυσάνθος Τσαχάκης, Ίερά Πατρ. Μονή Όδηγητρίας Γωνιάς Κολυμβαρίου, τηλ. 28240 22281, κιν. 6949075131.

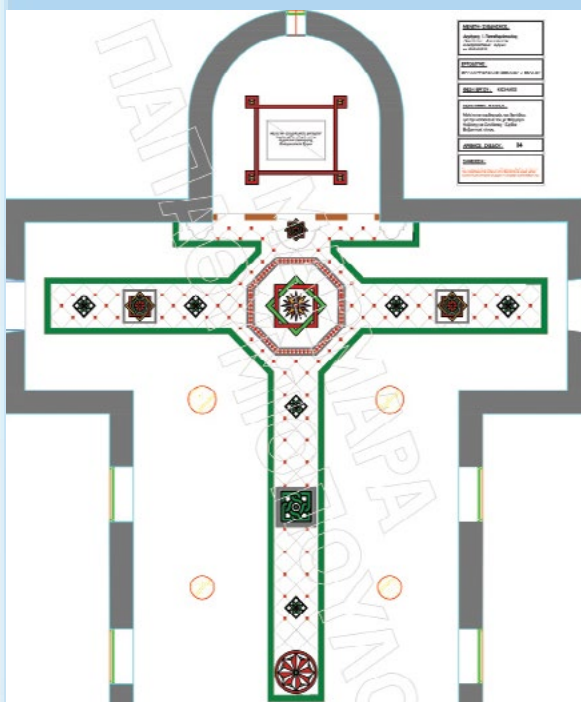
Φωτορεαλιστική αποτύπωση
του υπό ανέγερση Ίερού
Προσκυνηματικού Ναού του Όσίου
Νικηφόρου του Λεπρού

Ή παρούσα κατάσταση του
νεοανεγειρόμενου Ίερού Ναού του
Όσίου Νικηφόρου

Φωτορεαλιστικό σχέδιο πατόματος

ΔΩΡΕΕΣ ΥΠΕΡ ΕΠΙΣΧΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΜΙΚΟΥ & ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

Γεώργιος και Εύτυχία Πευκιανάκη, εις μνήμην Άχιλλέως Δεσποτάκη 100€	Εις μνήμην Παύλου Παυλάκη, ή οικογένειά του 200€
Ένορία Αγ. Άντωνίου Κισάμου 160€	Διονύσιος και Χρυσούλα Φουντουλάκη, εις μνή- μην γονέων και αδελφών τους 100€
Ένορία Βουκολιών 200€	Ένορία Χρυσανγής Κισάμου 150€
Εις μνήμην Ίωάννου Μυγιάκη:	Διονύσιος και Χρυσούλα Φουντουλάκη εις μνή- μην γονέων και αδελφών τους 100€
Ή σύζυγος και τά τέκνα του 500€	Γεώργιος Ντουσάκης αντί έξαετούς μνημοσύνου εις μνήμην συζήγου του Αναστασίας Ντουσάκη 100€
Ή οικογένεια Κλειώς Κυριακογιαννάκη ... 100€	Μιχαήλ Κανδαράκης εις μνήμην συζήγου του Ίωάννας και αδελφού του Ίωάννου 80€
Ίωάννης και Άλίκη Κυριακογιαννάκη 50€	Παρθενόπη Καμπουράκη εις μνήμην Κωνστα- ντίνου & Ελένης 100€
Μόρφω Μυγιάκη 50€	
Άνώνυμος 7.913,87 €	
Χαράλαμπος & Άγγελική Μυγιάκη 30€	
Έλευθέριος Τσιχλάκης και οικογ. Γλυμιδάκη 50€	
Μαρία Άρχοντάκη, εις μνήμην συζήγου της Ίω- άννου Άρχοντάκη 150€	

Τράπεζα Άγάπης και στό Καστέλλι

"Είκοσι αιώνες τώρα ή χριστιανική Έκκλησία κηρύσσει πάνω στόν κόσμο τή Δικαιοσύνη και τήν Άγάπη, δίνοντας ώστόσο φωμί στους πεινασμένους και ρούχα στους γυμνούς. Χτίζει νοσοκομεία για τούς άρρώστους, εργαστάσια για τούς άνέργους και σχολεία για νά μορφωθούν οί άγράμματοι. Κι οί χριστιανοί, πλούσιοι και φτωχοί, δίνουν από τό περισσευμα και τό ύστέρημά των.

Οί άληθινοί χριστιανοί «συνέχουσι τόν κόσμο» μέ τή φιλανθρωπία και καμιά κρατική πρόνοια δέ μπορεί νά αντικαταστήσει αυτή τήν άνόνημη και επώνυμη παράδοση της Άγάπης."

(Μητρ. Κ. & Σ. Είρηναϊος † 2013)

